

Zdravíme Franka Končaka z New Yorku

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 3. LEDNA 1991 · Čís. 1

THURSDAY, JANUARY 3, 1991

Jděte domů

Lída Rakušanová - rfe

Jestli opravdu chcete něco změnit, nechod'te do hlavního města, jděte domů! - Tuhle radu dával Louis Brandeis, ve třicátých letech legendární člen amerického Nejvyššího soudu, když se setkával s mladými nadšenci z provincie, kteří chtěli ve Washingtonu "dělat politiku". Platí to dodnes, - a nejen pro Ameriku. Každý demokratický systém se musí budovat - aby se tak řeklo "zdola", na úrovni, na které se rozhoduje o věcech na první pohled tak profánních jako jsou odvoz odpadků a úklid ulic, organizace protipožární služby a zabezpečování veřejného pořádku, počet školek anebo jízdni řady autobusů. Teprve má-li občan jistotu, že na jeho základní životní potřeby bere obec ohled, může se u něj dostavit pocit spokojenosti. Nejdřív se ovšem musí o tento zásadní předpoklad postarat sám: zvolit ve volbách do obecních zastupitelství lidi, o nichž je přesvědčen, že přesně vědí, jaké změny budou pro obec nejpositivnější, a jak na to, aby se co nejrychleji uskutečnily. Volební programy v místních volbách bývají ve stabilizovaných demokraciích naprosto konkrétní: je-li v nich řeč například o ekologii, nechybí ani návrh, jak a do kdy lze dát do pořádku desolátní obecní kanalizaci, hovoří-li se o "péči o starší spoluobčany", konkrétně se uvádí, zda se postaví nový domov

Pokračování na straně 2

Lidé netouží po válce

Joseph Sobran

Úměrně s klesající podporou operací v Perském zálivu, a dle výzkumů veřejného mínění, komentátoři trvají ve svém názoru, že prezidentu Bushovi "se nepodařilo, aby jeho poselství bylo pochopeno" americkým lidem. Někteří z nich naznačují, že kdyby Ronald Reagan byl stále ještě prezidentem a Peggy Noonan by stále psala jeho řeči, američtí lidé by byli rozjitřeni pro bitvu, jako anglické blupy u Agincourtu. President sám - či pravděpodobněji autor jeho řečí - se pokusil podat svou poslední verzi svého poselství v "Newsweeku". Mezitím však "U.S. News & World Report" a "New Republic" uveřejnily řeči, o kterých si myslely, že by měl proslovit. Žádná z těch tří by nepřekazila spánek Marca Antonyho. Všechna tato námaha je založena na falešných předpokladech. Domnívají se, že potíž s přemlouváním je v zásadě spíše technikou manipulace a veřejných vztahů, než čestné odvolávání se k zakořeněné morálce a sentimentu. Nikdo nenavrhl, aby pan Bush prostě sdělil veřejnosti důvody o kterých si myslí, že válka je nutná ve víře, že tyto důvody, které byly jeho pohnutkou, budou také pohnutkou naší. A nepřesvědčili nás, možná, že nejsou tak dobrými důvody.

Politická elita, která nekonečně mluví o nutné opravě "poselství" sama

Pokrač. na str. 4

Zprávy

MOSKVA - SSSR

Gorbačov si vybral za svého vice presidenta konservativního (skalního bolševika) byrokrata strany. Sovětští zákonodárci byli přímo přimraženi k svým židlím, když president oznámil svoji volbu Gennadyho Janajeva, neboť očekávali, že jeho výběr bude kalkulován, aby uklidnil situaci v celé zemi. Janajev, který je odpůrcem všech radikálních hospodářských změn, představuje vyloženě "konservativní" křídlo strany. Gorbačov se snažil se zřejmým podřažděním obhájit Janajeva proti celé serii otázek se strany zákonodárců. Jmenování bylo prvním v novém

složení vlády, kterou kongres lidových zástupců schválil den před tím. Gorbačovi se však podařilo přesvědčit zákonodárce, aby schválili jeho výběr nového vice presidenta. Janajev prošel při druhém hlasování, kterým bylo dovršeno desetidenní bouřlivé zasedání. Zdravotní stav ministerského předsedy Ryžkova se zhoršuje. Jak známo utrpěl nedávno srdeční záchvat. Pokrokoví členové kongresu zaútočili na Ryžkova v důsledku jeho konservativní hospodářské politiky. Další ranou pro Gorbačova byla resignace

Pokrač. na str. 2

Nezávislá manifestace v Moldavii.

Berlínský múr

Agneša Kalinová - rfe

Berlín, ten nerozdelený, takisto ako predtým ten múrom preťatý, ostáva mestom paradoxov. 9. november, prvé výročie dňa, keď padol múr, sa chystali oslavovať ticho. Slávy vraj už bolo odvtedy dost. Aj škôd, ktoré sa pri tom spôsobili. Napríklad na kamennom štvorzáprahu, ktorý zdobil Brandenburskú bránu. Už ju nezdobí. Je v oprave, zatiaľ čo sa okolo brány predávajú takmer mikroskopické úlomky pomaľovaných kameňov, údajne zvyšky berlínskeho múra, zároveň so sovietskymi vojenskými čapicami, matrióškami a vareným vínom. To sa deje z oboch strán mesta, ešte vždy rozdeleného tu úzkym betónovým, inde široko a nezmyselne pustým pásmom niekdajšej zeme nikoho. Ale rozdelenie je aj prozaickejšie. Západoberlínčania sa nevyznajú, ešte vždy beznádejne zabúdia v niektorých častiach včerašieho hlavného mesta NDR, z ktorého sa ešte vždy nedá cez deň telefonovať do západnej časti. Linky sú beznádejne preťažené a ešte neobnovené. Ako spojovník fungujú iba bleskovo odblokovaná podzemka a nadzemka. Aj autami beznádejne upchaté centrum, ktoré ním 30 rokov nemohlo byť, je vlastne dôkazom, že spoločné už nie je len nebo nad Berlínom. Do počtu paradoxov, ku ktorým ráta ešte stánok prekypujúci južným ovocím a čistučkou zeleninou pod tabuľkou ulica Kláry Zetkinovej, teda evidentne donedávna vo východnom Berlíne alebo plagáty a fotografie dvoch, troch senzačných, až hororových amerických filmov na budove s

Pokrač. na str. 4

Zákonodárci opomenuli zastavit rostoucí rozpočtový schodek

Donald Lambro

Zatím co se odhady rostoucího vládního rozpočtového schodku začínají hromadit v hlavním městě Unie, největší obavy Ameriky o federálním rozpočtu jsou současně uskutečňovány.

Začátkem tohoto měsíce jsem hlásil, že v opaku co naši zákonodárci a administrace říkají, federální výdaje nebyly omezeny a rozpočtový schodek roste rychleji než kdykoliv před tím. Fiskální mlha úmyslně mylných informací, právnických kliček a vyložených lží se začíná zvedat nad hlavním vládním finančním dokumentem, následující skutečnosti se bohužel rodí z našeho pozorování.

Zákonodárci v kongresu, kteří myslí pouze na své vlastní politické přežití, dokázali zabalit v minulém měsíci balíček s rozpočtem do třípytího se obalu a pozlátka, aby mohli přesvědčit voliče, že za něho udělali dobrou práci. A devadesátiprocenní poměr, ve kterém byli znovuzvoleni, s úchytkou

Pokrač. na str. 4

Jděte domů...

důchodců, anebo zda se dá přednost sítí ambulantních pečovatelských týmů, umožňující lidem, kteří se sami o sebe už stoprocentně starat nemohou, aby nemuseli opustit prostředí na něž jsou zvyklí.

Zajímavé nepochybně je, že tyto atributy, totiž co největší praktičnost návrhů na zlepšení života zcela konkrétní vrstvy obyvatelstva splnila v kampani, již jsme v Československu právě byli svědky, vlastně jen jedna politická strana: rómská občanská iniciativa. O jejím programu vskutku nebylo možno konstatovat, jako to například udělalo nedávno Rudé právo v případě mladoboleslavských komunistů a kandidátů OF, že se podobá programu jiné strany "jako vejce vejci". A zdaleka ne jenom proto, že se kandidáti ROI obracejí na zcela specifickou vrstvu potenciálních voličů se zcela specifickými problémy. Prosazuje-li například kandidát ROI v Litoměřicích zavedení zprostředkovatelných příležitostných prací, za které by se vyplácela mzda okamžitě, může mít na mysli přednostně ty své romské spoluobčany, jimž takový nebyrokratický způsob vydělání peněz vyhovuje líp než trvalý pracovní poměr. V každém případě však budou z takového zařízení, podaří-li se ho litoměřické "roice" po volbách zřídít - profitovat další skupiny obyvatelstva. Propuštění vězňů například, anebo nezaměstnaní či studenti, potřebující si rychle přivydělat. Především ale zavedené podniky i začínající podnikatelé, šetřící "mzdové náklady".

Jistě, lze namítnout, že po čtyřiceti letech komunistické diktatury trápí de facto všechny obce v Československu totožné problémy: desolátní infrastruktura, nehumánnost panelákových sídlišť, nedostatečná bezpečnost, katastrofální stav místních podniků a z něj vyplývající problémy jak ekologické, tak ekonomické. Příklad z Litoměřic však ukazuje, že ani pak nemusí být volební program všeobecně vágní. Ze se na místní úrovni dají prakticky řešit i věci, které svým charakterem zcela jistě přesahují lokální rámec. Ono to totiž obráceně ani dost dobře nejde, pak už by to nebyla plnokrevná demokracie!

Takže, o víkendu českoslovenští voliči rozhodli o tom, zda se do čela obcí dostanou lidé, schopní si s tím "augiášovým chlévem", který nám tu po čtyřicetiletém mocenském monopolu jedné strany zbyl, poradit - aby se tak řeklo - v praxi: přímo v obci, tam, kde se to každého občana bezprostředně dotýká a kde to může i přímo zkontrolovat. Resignovat by v této chvíli neměl ani ten volič, který má pocit, že možnost volby ve své obci vlastně nemá. Není to rozhodně důvodem ke skepsi vůči demokracii jako takové: zrcadlí se v tom pouze stupeň, jehož jsme v této chvíli na cestě k demokracii dosáhli. K té aktuální bilanci patří mnoho momentů, které je nutno si uvědomit. Třeba skutečnost, že se v některých obcích ze samé hrůzy z eventuální porážky - semkly do "koalice" všechny politické strany, jež v obci působí, takže kandidát na starostu je pouze jeden. Anebo fakt, že se v osmašedesáti slovenských obcích sice podařilo postavit kandidáty do obecní rady, ale nikoli na úřad starosty, anebo naopak, má se volit starosta, ale "nejdou lidé" na poslance do obecního zastupitelstva. To poslední platí i pro zhruba padesát obcí v České republice, které nepředložily nejnižší stanovený počet sedmi kandidátů. Ani tyto obce se ovšem své odpovědnosti nevyhnou. Budou dělat, aby se tak řeklo, z demokracie reparát, a sice kolem poloviny prosince. Jestliže se nepovede ani ten, budou mít jejich občané asi už jen jednu volbu: vybrat si obec v okolí, pod kterou budou správně spadat. Ani pak to ale nebude žádné neštěstí. Pouze důkaz, že samostatně není ta či ona obec prostě v tomto okamžiku životaschopná. Třeba se časem najde i mezi jejími obyvateli pár lidí, kteří pochopí, jak hluboká moudrost se skrývá ve slovech Louise Brandeise: kdo chce něco doopravdy změnit, musí se o to snažit doma.

Zprávy ZE SVĚTA

MOSKVA - SSSR

ruského ministra financí, který, jak je hlášeno.. prohlásil, že republika (ruská) nezaznamenala žádného pokroku ve svém přechodu k tržnímu hospodářství. Během uplynulého týdne prezident Michael Gorbačov shromáždil více síly pomocí zákonů, než kterýkoliv předešlý sovětský vůdce. Hloubka krise jeho země je však tak velká, že ani on sám si nemůže být jistý svým vyhledáním z rostoucího politického a hospodářského chaosu. Všechny návrhy a reformy, která mají být v chodu již déle než jeden rok, trpí paralysou moci. Vládě presidenta Gorbačova zoufale chybí hotové peníze, aby v nastávajícím roce mohla financovat rozpočet. Proto od 1. ledna byla uvalena pěti procentní obrátová daň na všechno spotřební zboží a služby. Dle Gorbačova tato daň je nutná hlavně k financování sociálních programů a k snížení rozpočtového schodku. Jako vždy Spojené státy přicházejí Sovětskému svazu na pomoc, místo aby je nechaly považit ve své vlastní štávě. Schválily Sovětům jejich žádost o úvěr. President Bush podepsal v sobotu exekutivní rozkaz, kterým byla uvolněna cesta přístupu Sovětského svazu k částce jednoho bilionu dolarů na nákup zdejších zemědělských výrobků. Sovětský ministr zahraničních věcí Eduard Ševardnadze, který resignoval, vyžádal tento úvěr, aby bylo zabráněno v jeho zemi potravinové nouzi. Úvěr byl rozšířen o dalších 300 milionů dolarů k nákupu zboží vyrobeného ve Spojených státech. (Pozn. red.: někdo se zřejmě bojí o hlavy sovětských pohlavárů).

JERUSALEM - IZRAEL

Izraelské soudy osvobodily tři vůdce židovských bojůvek, kteří odsloužili sedm let z doživotního trestu za zabití Palestiňanů na Západním břehu. Jejich přívrženci oslavovali před vězením blízko Tel Avivu jejich osvobození, ale jejich kritikové uspořádali protest s poukazem, že Arabové normálně dostávají těžší tresty za menší zločiny spáchané proti židům. Někteří izraelští zákonodárci obžalovali vládu, že stavbou nových činžáků na Západním břehu riskuje pomoc Spojených států dotovanou k absorbování sovětských imigrantů. Avšak dle příslušných činitelů Spojených států Izrael je ujistil, že žádní imigranti nebudou umístěni v projektovaných a nových obývacích domech, které se nacházejí ve sporných územích. Jak hláší Karen Wolman z Wall Street Journalu z Tel Avivu, někteří židovští emigranti ze Sovětského svazu nemají po několika dnech pobytu v Izraeli co jíst (případ Eduarda a Poliny Zaslavských, kardiologa a ekonomistky, jejichž případ se dostal na izraelskou televizi). Styděli se přidat k

rostoucímu počtu sovětských imigrantů, které lze vidět v těchto dnech, jak vybírají něco k jídlu na kupách odpadků umístěných v blízkosti trhu v Jerusalemě a Tel Avivu. Případ Zaslavských probudil Izraelity ze sna, aby si uvědomili bolestnou hospodářskou pravdu, týkající se sovětských imigrantů. Ztratili iluze, že Izrael, se svým obyvatelstvem v počtu 4.7 milionu duší může lehce absorbovat jeden milion sovětských židů, kteří jsou zde očekáváni v době několika let. Dle Michaela Kleinera, předsedy výboru Knessetu, izraelského parlamentu, pro imigraci a začlenění nově přijatých, teoreticky lze tuto událost přirovnat k eventuelnímu pokusu Spojených států, které by se pokoušely o absorbování celé populace Francie v době dvou či tří let. Dle neověřené zprávy ministerstva financí o imigraci je předpovídáno, že v březnu nebude žádného volného obydlí. Na jaře počet bezdomovců může dosáhnout celkem asi 140 tisíc. Natan Saranský, předseda Sovětského židovského sionistického fora je kritikem pravcového křídla vlády pro jejich opomenutí případných opatření, aby bylo zabráněno možné hospodářské a sociální katastrofě. (Pozn. red.: N.Saranský je tatáž osoba, o které jsme hlásili, že si přeje co nejrychlejší přesídlení židů ze Sovětského svazu, neboť se mohou stát obětí pogromu v důsledku obvinění sovětských židů ze selhání perestrojky). Někteří argumentují, že pan Saranský přehnal celý případ svou předpovědí, že sociální napětí by mohlo vybuchnout v Izraeli v "občanskou válku". Mr. Eitan Berglas, předseda bankovního domu Hapaolim říká, že původní naděje vlády na získání poloviny 40 bilionů dolarů v zahraničí, nutných k vyřešení problému prostřednictvím izraelských bankovních domů, je nerealistické. Vzdor všem těmto trampotám, které se podobají sudu střelného prachu umístěnému u rozpálených kamen, sovětské imigranti proudí do Izraele během konce tohoto týdne v množství 100 hlav za jednu hodinu! Zitra, kdy tucty letů budou přistávat ve dne v noci, izraelští činitelé přivítají 200 tisíc imigrantů, kteří přijeli do země v tomto roce (1990). Sovětské židé, kteří odkládali v uplynulých měsících svůj odjezd do Izraele, jsou nyní vystrašení zhroutením se sovětského hospodářství a vzrůstajícím antisemitismem, zmateně spěchají, aby si zajistili místa na letadlech a vlcích, alespoň do přestupních stanic východní Evropy.

POTŘEBUJETE

**koupit, prodat, pronajmout,
hledáte či nabízíte zaměstnání?**

Hledáte seznámení?

Volejte přímo naše. odd.

MALÝ OZNAMOVATEL

Classified

749-1891 nebo 749-1898

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 38.00	\$22.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněním článků ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

WASHINGTON - D.C.

Lynn Martin z Illinois byla jmenována prezidentem Bushem sekretářkou práce. Sloužila v pátem období v Domě zástupců a v posledních volbách kandidovala do senátu proti jednomu z nejslabších jeho členů a těžce prohrála. Jde o starou bolest t.zv. pravice: ačkoliv mají ty největší kapacity v každém oboru, zatím co na levici jsou většinou diletanti, proto jsou schováni v davu, republikáni a zejména konservativci nejsou schopni vybrat člověka, který by byl přijatelný, či který by byl schopen přesvědčit své voliče. Asi výběr kandidátů spočívá hlavně na peněžních a osobních známostech.

DALLAS - TEXAS

Spojené státy ztrácejí svou válku proti negramotnosti. Těžce se snaží udržet hispanské studenty ve školách, ale stále větší a větší procento jich opouští školy před tím, než je mohou absolvovat. Dnes jedna třetina hispanských studentů nedokončí vyšší školu (high school, t.j. devátý až dvanáctý ročník). Je to největší procento ze všech etnických, menšinových skupin. Vzdor všem snahám vlády o zlepšení hispanické skupiny jako je National Council of La Raza ve Washingtonu předpovídají, že tento poměr se v roce 1995 zvětší na více než 50%

WASHINGTON - D.C.

Iránská ropa, která byla zakázána k dovozu do Spojených států od roku 1987, může opět volně plynout do země, neboť federální dovozní zákaz byl zrušen. Představitelé olejového průmyslu však pochybují, že americké přístavy budou "ucpány" tankovými loděmi z Iranu. Dle nich domácí rafinerie jsou přecpány k zalknutí tohoto typu "kyselé" nafty s vysokým obsahem síry, kterou Iran čerpá. Poptávka po ní je velmi malá. Tento druh oleje je používán k výrobě průmyslových pohonných látek a vyhřevného oleje.

NEW YORK - N.Y.

Nové objednávky pro trvalé zboží poklesly v listopadu o 10.5%, čímž vyrovnaly rekordní pád z ledna roku 1990. Jsou jen dalším důkazem silného obratu k horšímu v posledním čtvrtletí roku. S výjimkou dopravy odchylka byla 3.5%. Objednávky pro zboží, které nebylo určeno pro obranu, poklesly o 16.4%. Následkem zprávy o slabém chování se cen trvalého zboží, ceny akcií poklesly, ale dluhopisy stouply. Průmyslové Dow Jones klesly o 11.63 bodu a uzavřely na 2625.50. Třicetileté dluhopisy federálního pokladu získaly téměř půl bodu. V uplynulém týdnu ceny benzínu v drobném poklesly téměř o 9 centů a očekává se, že klesnou ještě více. Pokles u pump pouze následuje pokles cen ve velkém. Smlouvy na nové stavební konstrukce dosáhly v listopadu své nejnižší hladiny v pěti letech. Stavební smlouvy komerčních objektů zaznamenaly úchylku 8%, zatím co stavba nových obyvacích domů klesla o 4%. Zahraniční soukromí investoři prodali o 1.5 bilionů dolarů více akcií a dluhopisů Spojených států než koupili ve třetím čtvrtletí tohoto roku.

CHICAGO - ILLINOIS

Jak hlásí nedělní Chicago Sun Times, Daniel J. Lehmann, protestanté jsou politicky rozděleni: vůdcové jsou na levici a laici na pravici. Evangelická lutheranská církev v Americe, se základnou v Chicagu, dostala se nedávno do situace která bývá příčinou revolucí. Výzkum pod patronací církve ukazuje, že 88% laiků (světského stavu) věří, že sociální prohlášení mají odrážet názory většiny členů. Ale pouze 38% jejich pastorů s nimi souhlasilo. Podobný poměr mezi konservativci a liberály je charakteristickým pro hlavní proud protestantské obce. Někteří se obávají, že opakované kontraverse mohou vést k chaosu v kostelích. Je smutnou skutečností, že jsou to liberálové, kteří převládají v kněžském stavu.

Přibližující se zvrát událostí v zálivu

Denní Hlasatel 3
3. ledna 1991

Joseph Sobran

Washington - Ve válce, podobně jak v šachu, přichází dramatický okamžik, kdy lze přímo cítit, že vůle jednoho z protivníků začíná dostávat trhliny. Takovéto chvíli se blížíme v krizi v Perském zálivu. Nyní slyšíme opětované zmínky o "křehké koalici" smontované proti Iraku. Důvod její křehkosti spočívá v jejich sobeckosti a zdravém rozumu, které jsou napnuty jejich pokračující účastí. Naši arabské země, když jedním z obročníků (příjemců výhod) stejného šiku je Izrael. A Syrie využila tohoto rozpačitého spojení k nastolení úplné nadvlády nad Libanonem.

Protiválečný postoj ve Spojených státech roste - a tentokrát není omezen na krajní levici. Většina patriotických Američanů by chtěla vědět, jaký je vlastně americký zájem v tomto pouštním dobrodružství. Kongres konečně uplatňuje své neodvolatelné právo v rozhodnutí, zda Spojené státy mají vyhlásit válečný stav. Konečně si začínáme vzpomínat, že hlavním důvodem proč nazýváme presidenta "šéfem výkonné moci" je v zásadě jeho práce, aby vykonával vůli kongresu, nikoliv, aby jednal ze své vlastní iniciativy jako diktátor.

Jedním z nejpozoruhodnějších znamení doby jsou dva z nejprvnějších a nejhrolivějších válečných zastánců, úvodníkari George Will a Charles Kraut, Hammer, kteří nyní souhlasí, aby kongres si vzal zpět svou usurpovanou moc. Pravděpodobně toto vše znamená, že si pojednou uvědomili, že zavedli nás president do války, ke které pobízeli i bez obdržení schválení od kongresu a podpory veřejnosti, pak ponese, spolu se svými kamarády, válečnými radikály, velkou zodpovědnost za velmi pravděpodobný masakr. Alespoň tímto způsobem jejich zodpovědnost bude přenesena na kongres. Pan Will je presidentův nejostřejší kritik a přec presidentovy dvě nejhorší rozhodnutí - zvýšení daní a příprava války - následovaly předpisy pana Willa, stoupence "velké vlády" a konservativce. Pan Will utíká dnes po špičkách od obou svých postojů.

Mezitím, totální diktátor sám - Saddam Hussein - oznámil, že začne sám válku. Hezký tah. Je-li brutální diktátor opravdu "šilencem", jak ho pan Bush nazývá, jak to, že stále přechytračuje Bushe? Zlomyslný žert s rukojmími přišel krátce po presidentově žalobě o zneužívání rukojmích, kterých užil jakožto další důvod k válce. Tím vypustil zbytek helia ze svého válečného balonu. A mýto, aby potleskal tomuto činu, jakožto velkému zlepšení nad mučením lidí, Bílý dům odsoudil jednání Iraku jakožto "cynickou manipulaci".

Muž s Marsu může být pardonován myslí-li, že z těchto dvou vůdců Saddam Hussein ukazuje větší porozumění pro skutečnost. Není naprosto nic překvapivě šíleného chcete-li vlastnit Kuwait a jste-li v postavení, abyste jej mohl utrhout. Snad špatného a hrabivého, ale ne bláznivého. Ve skutečnosti Saddam Hussein ukázal jednu velkou výhodu ve svém souboji s Bushem: Ví co dělá.

Po pravdě budiž řečeno, Saddam ukazuje již po dlouhou dobu svou způsobilost ve svém povolání. Dostal se k moci vzdor těžkým překážkám, beze jmění v rodině, bez otce, který by byl senátorem a bez šosů Ronalda Reagana, které by ho vynesly na nejvyšší místo. Udržel si moc po dobu několika pokusů o puč. Jeho rozhodnutí bylo příčinou smrti sta tisíců mužů, kteří padli pro jeho územní ambice v Iranu. A nyní má v moci Kuwait. Můžete ho nazývat mnoha jmény, ale "bláznivý" není. Když začal své pohrávání si s Kuwaitem, zadíval se ke Spojeným státům, ke svému ochránci během dlouhé doby své války s Iranem. Spojené státy poslaly vojenské oddíly do Panamy, která je daleko vzdálenější od Texasu než je Kuwait od Iraku, na podkladě, že se nachází za "našimi vlastními humny". Pak zachytil jasný diplomatický signál, že nemáme žádný veliký zájem o hraniční spory v jeho oblasti, - za jeho vlastními humny, což také bylo. Když Saddam udělal ten další logický krok, znenadání se setkal s jedním z oněch periodických záplav rozhořčení, které proslavily tuto zemi. Toto jednání muselo se mu zdát pokryteckým, ale on není mužem, který by dumal nad malými životními křivkami. Odhadl situaci a rozhodl se, že bude čekat na nás.

Nyní uhodil - ne vojenským útokem, ale s nádherně časovaným propuštěním rukojmích právě v době, kdy pan Bush připravoval svůj sváteční nájezd do pouště. Mravnost Saddama Husseina není na takové výši, jako by měla být, ale jeho duševní zdraví se zdá být dost dobré.

Přel.: J.M. (Conservative Chronicle, str. č.9)

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřel můj drahý manžel, pan

George Vele

obydlí Cicero.

Zemřel v neděli 30. prosince 1990 ráno ve věku 63 let. Narozen byl v Čechách a v USA žil 36 roků. Byl majitelem Angelo's nut house, 3144 So. Oak Park Ave. Pohřeb drahého zesnulého se bude konat ve čtvrtek 3. ledna 1991 v 10 hodin dopoledne z pohřebního ústavu Švec a synové 6227 W.Cermak Rd. Berwyn na hřbitov Woodlawn, kde pozůstatky zesnulého budou zpopelněny.

Zanechává zde:

Kathy Vele, bývalá manželka, rozená Nováček a osatní přátelé zde a v Československu.

Další informace: Tel.: 708-484-2050, 312-242-2027

WASHINGTON - D.C.

Vůdce většiny Domu zástupců Richard A. Gephardt (dem.Mo.) prohlásil, že vydá-li president Bush rozkaz k útoku na Irak bez schválení kongresu, vůdcové demokratické strany v kongresu navrhnou zastavení všech fondů pro operaci "štitu pouště". Gephardt dává před-

nost prodloužení hospodářských sankcí proti Iraku na alespoň 18 měsíců, nežli bude podniknuta nějaká vojenská akce.

bezděčně odhaluje své vlastní odcizení se od amerického lidu. Má nekonečnou víru v řečnické triky, ale malou úctu pro vnitřní životy Američanů. Nikdy si neuvědomí, že důvodem odporu lidí k manipulaci spočívá v jejich vlastních zdrojích síly, přesvědčení a důvodů a že jejich motivace nemůže být dodána zvenčí.

Ronald Reagan sám o sobě nebyl žádným kouzelníkem. Měl nadání pro nalezení citů, které tam již byly - týchž citů, které on sám pociťoval. Neměl talentu pro stvoření citů, které tam nebyly v první řadě. Nebyl schopen vzbudit nadšení, aby mohl poslat americké oddíly do Libanonu. Nebyl schopen, aby triumfantně se vyběhl ze zmatku zvaného Iran-contras. Pravděpodobně nebyl sto přesvědčit iránský režim, že ženským reporterům má být dovolen vstup do mužských šaten. Každá rhetorika má svá omezení. Co však rhetorika může udělat - a co Reagan skvěle dovedl - je soustředění se a mobilisování citů, které jsou přítomny pouze v pozdní a počáteční formě. Nechuť s vládou a s daněmi v tomto roce byla velmi veliká. Ale nebylo Reagana, aby ji využil.

Američtí lidé nemají žádného přání, skrytého či zřejmého, aby šli do války s Irákem. Nanejvýše by se smířili s válkou za předpokladu, že by nebyla pro tuto zemi příliš nákladnou. Kdyby existovaly opravdu důvody k válce, byly bychom je nyní již cítili, aniž by někdo musel nám o tom říkat či se nám lichotit. Skutečnost sama by nás přesvědčila o její nutnosti a cokoliv by prezident řekl by mělo pouze posílit náš instinkt. To byla Reaganova metoda: Mluv o tom, co lidé již vědí. Je štěstím, že manipulování lidí v záležitostech, které jsou opravdu rozhodujícími, je tak těžkým úkolem. Kdyby nebylo, orwelliánská hrůza by se již dávno stala skutečností. Technika davové kontroly a psychologická manipulace jsou v naší době vyvinuty jako nebyly nikdy v minulosti. Jak C.S.Lewis poznamenal, starobylá ctnost úspornosti je nyní nazývána "prodejní odpor". Dík Bohu, že máme stále v sobě dosti síly odporu proti politickému prodávání.

A toto je problém pana Bushe. Podařilo se mu vyslat poselství. Jenomže není příliš velkým poselstvím. Ve skutečnosti nemá žádné podpory. Nevzbudilo a ni sensaci, ani nikým nepohnulo. Žádná lest nedodá mu kvalitu nutnosti. My Eskimáci prostě nepotřebujeme jeho ledničky. Pravý problém spočívá na zcela opačné straně. Poselství amerického lidu ještě se nedostalo k prezidentu Bushovi. Předmětem našeho poselství je, že nejsme nekonečně tvárnou hmotou, aby do nás stále někdo bušil kladivem, že nechceme, aby naše daně byly zvyšovány a že nevidíme žádného důvodu, který by ospravedlňoval povalování se roztrhaných údů našich synů a dcer v písku Arabie. Věřte tomu či nevěřte, ale indiánský válečník vice-president Quayle, nyní veřejně osočuje konzervativní "isolacionism". Chce-li se administrace stát národním žerem, nechť ponechá tohoto malého ptáka, aby pokračoval v čimčování. Přel.: J.M. (Conservative Chronicle, prosinec 1990, str.č.6)

Berlínský múr...

obrovským nápisom Dom sovietskeho priateľstva. Do počtu týchto paradoxov patrí vlastne v mojich očiach aj to, že práve tu a práve teraz usporiadali týždenný seminár o slovenskom filme. A to v takej dôstojnej inštitúcii, akou je donedávna západoberlínska akadémia výtvarného umenia, ktorá má aj vlastný filmový ústav. A dali si na veci záležať. Usporiadateľ celého podujatia, dávny priateľ Slovenska Hans Joachim Schlägel, ktorý sledoval jeho osudy od konca 60-tych rokov spolu s režisérkou a profesorkou berlínskej filmovej školy Juttou Brücknerovou, vybrali skutočne vzorný a reprezentačný výber. Dovedna jedenásť hraných filmov z tvorby štyroch najdôležitejších režisérov. Najstarší Uhrovo Slnko v sieti z roku 62 a znamenalo štart novej vlny v celej československej kinematografii.

Najnovší Jakubiskov film Sedím na konári a je mi dobre, z roku 1989. Popri nich sa uviedli filmy Dušana Hanáka a Ela Havetu, slávny Barabášov televízny film Krotká, vyznamenaný roku 68 v Cannes a zároveň tu hrali seriál etnografických filmov od Plickovej Zem spieva, jedného z diel od ktorých sa vyvíjala celá ďalšia tvorba na Slovensku bol film Martina Slivku odišiel človek, ktorý dostal pred týždňom zvláštnu cenu poroty na prehliadke vo francúzskom Lyone, hoci bol nakrútený roku 1968. A prirodzene uviedli aj ukážku z filmových dokumentov. Práve konfrontácia s tým vskutku najlepším, čo na Slovensku vo filme vzniklo, vytvorila podnet pre živú diskusie. Hneď po premietaní s obecnstvom, ktoré bolo početnejšie zastúpené, hlavne na poslednom večernom spomedzi štyroch premietacích termínov. Hovorilo sa ale hlavne na besedách u okrúhleho stola prísne a živo moderovaných Hansom Joachimom Schläglom. Hovorilo sa najprv o tom, či vôbec a ako možno nadviazať na tradíciu či podnety, ktoré sa vo filme zaískrili v 60-tych rokoch a ktoré násilne prerušili až doznali v 70-tych rokoch. Prešiel rad aj na pohľad na film z vonku, teda z hľadiska emigrantov, ako je pozvaný aj kritik, ktorý vždy podporoval a propagoval aj slovenský film. Naposledy vo svojich dejinách východoeurópskych kinematografií, publikovaných po anglicky a po francúzsky, či slovenský režisér Stanislav Barabáš, ktorý pôsobí v Hamburgu. Tieto reči o sebe sa však mohli ľahko zmeniť na čosi ako rekvie za slovenským filmom, nad ktorým sa vznáša neistá budúcnosť demonopolizácie a krajne obmedzených, ak vôbec nejakých štátnych subvencií. Hľadanie odpovedí v diskusii venovanej novej budúcnosti národných kinematografií predsa len otvorilo jasnejšie

Zákonodárci opomenuli...

pouhých dvoch procent, dokazuje, že se jim opět podařilo ošálit své voliče s tímto daňovým podvodem.

Nebylo mnoho členů, kteří by byli ochotni mluvit zcela otevřeně, tehdy či nyní, co ve skutečnosti provedli s rozpočtem. Bylo na demokratickém senátoru Sam Nunnovi z Georgie, aby vydal první počestné varování. Stalo se tak ve formě televizního interview v krátké době po zavření volebních místností: (Pozn. překl.: O té "počestnosti" máme své pochyby: Proč nevaroval veřejnost před zavřením volebních místností? Proč mlčí k protiústavním činům presidenta Bushe, ačkoliv základní práva amerického národa jsou pošlapávána před jeho očima?)

"Američtí lidé dostanou další dávku zklamání až objeví, že jsme se zabývali pouze s malou částí a s velmi, velmi velkou částkou pokračujícího schodku a až objeví, že všechny ty hospodářské domněnky, se kterými jsme pracovali a na nichž jsme budovali... jsou velice optimistické". Pouze několik lidí v kongresu, a ještě méně těch, kteří jsou mimo, mohou mít nějaké obsáhlé pochopení, čím jsou naplněny stovky stránek, co představuje rozpočet pro fiskální rok 1991. A tak zatím co kongres spěchal, aby mohl odložit své zasedání a vrátit se zpět domů, za účelem účasti na volební kampani, aby zachránil svá postavení, jeviště bylo připraveno k obvyklému zakončení jednání kongresu, t.j. půlnočnímu zmatku ve kterém zákonodárci vyhlašovali, že snížili vládní vydání. Kongresní vůdcové, kteří by měli vědět lépe, tvrdili, že zákon, kterým byly zvýšeny daně, pomohl dosáhnouti opravdového snížení schodku. Ale pravdou je, že ti, kteří varovali proti zvyšování daní, které okamžitě povede k většímu vydávání peněz, měli správný názor. Nedávné analýze reporterů Washington Post, Dana Morgana a Waltra Pincuse nyní ukazují tento obrázek:

"Autorisoval nové, velmi nákladné zdravotní a sociální programy, usměrnil příliv bilionů dolarů do jejich domovských států a volebních obvodů na projekty, které nejsou ničím jiným než "koryty" pro ty, kteří je finančně podporují a schválil dvanácti procentní zvýšení v domácích výlohách". Tak píší o hýřivých orgiích, kterých se stoprvý kongres dopustil ve svých posledních, přímo zuřivých zasedáních posledních dnů. (Pozn. překl.: Poznamenali jsme již několikrát, že "krise v Perském zálivu" má zakrýt vyložený debakl dnešní administrace. Zvýšení daní "čtete mé rty" bylo jedním z těch debaklů. Není mlčení kongresu k protiústavnímu jednání Bushe podobnou taktikou? Nechce kongres, aby mysl voličů se zabývala něčím jiným než jsou daně? Bude americký národ tak hloupý, že spolkne tuto taktiku "politických genií", i když tato pozornost odvádějící taktika bude je stát stovky bilionů dolarů, t.j. další snížení životní úrovně?)

Zastavte se na chvíli, abyste mohli plně zažít toto čisto, neboť musí přijít z vašich šeků a pokladen: dvanácti procentní zvýšení v domácích výlohách! To je dvakrát více, než je míra inflace. Pamatujete se těch večerních zpráv a historek, které vám byly nedávno předkládány, či ještě lépe, těch nářků o úžasných škodách, které jsou připravovány kongresem a jeho snížením výdajů? Morgan a Pincus říkají, že při jménu Boha jen velmi málo výdajů bylo sníženo: "Většina vládních programů a departmentů se vynořila bez jizev. Sociální zabezpečení a nemocenská pomoc byly netknuty. Nemocenská péče bude v polovině devadesátých let zvýšena o 50%. Vzdor tomu všemu bylo nám opětně opakováno po celý minulý měsíc, že naši zákonodárci souhlasili s úsporami ve snížení schodků v obnosu téměř 500 bilionů dolarů v údobí pěti let a že kongresem bylo dosaženo "drsného" snížení ve snaze, aby bylo dosaženo této částky. Ale pětiletá dohoda nemá cenu ani papíru, na kterém je natištěna, protože každý kongres bude jednat pouze ve svém vlastním zájmu. Mezitím plýtvání a lehkomyšlnost pokračují.

Mezi snad největší hříchy kongresu byla účinná neutralisace podstaty vynucovacího prvku Gramm-Rudman-Holligsova zákona, který vyjednal předseda apropraičního výboru Robert Byrd s ředitelem rozpočtu Richardem Dormanem. Aby bylo dobře porozuměno, jestliže po dobu příštích tří let červený inkoust rozpočtu bude vyšší než jsou cíle snížení schodku, v důsledku nepřesných odhadů v růstu daňových příjmů či opravdových nákladů různých programů, ani kongres, ani administrace nejsou požadovány, aby udělaly nutná přizpůsobení za účelem přiměřeného snížení schodku. (Pozn. překl.: Zde jasně Byrd a Dorman vzali zákon do svých vlastních rukou) Dle nestranné Rozpočtové kanceláře kongresu, díváme se na projektovaný schodek ve výši 300 bilionů dolarů pouze v tomto fiskálním roce a daleko více než 300 bilionů v příštím roce. Podle posledních odhadů CBO (Congressional Budget Office - Rozpočtová kancelář kongresu), národní dluh ve výši 3 trilionů dolarů se v roce 1995 nafoukne o další tři čtvrtiny trilionu dolarů. Pro národ, který se potácí na okraji

Pokrač. na str. 5

perspektívy, často len predstavy. Paradox sa tu vlastne zmenil vo svoj opak. Práve v Berlíne, kde majú popri množstve iných starostí aj vlastné problémy s dedičstvom východonemeckého filmu, sa o týchto otázkach hovorilo triezvo, ale s nádejou. A podarilo sa prizvať aj rad ľudí, napríklad Dietera Koslika z Hamburgu, jedného z organizátorov spolupráce a podpory kvalitnej tvorby a kooperácie v európskom filme, ktorí môžu prispieť nielen radou, ale aj konkrétnou pomocou. A tak seminár o slovenskom filme vyznel po svojom užšom rámci nádejne a optimisticky.

Bushova politická desintegrace

Jeffrey Hart

Nic podobného se ještě nepříhodilo v žijící paměti. Dokonce i Jimmy Carterovi to trvalo déle, než se proměnil v politickou mrtvolu.

Souhrn podmínek, k daňovému zákonu se kterými George Bush souhlasil a který se diametrálně přičil s jeho prohlášením "čtete mé rty", představuje největší zvýšení daní v americké historii. Podrobnosti se začínají vynořovat.

Růst výdajů v roce 1984

za administrace Reagana byl udržován na 5.4 procenta a schodek klesl o 23 bilionů dolarů. V roce 1987 výdaje byly zvýšeny o 1.4% a schodek klesl plných 71.5 bilionů dolarů. Pro Bushe toto bylo a zůstalo "voodoo národní hospodářství". Dle slov staré písně, "Kdy se vůbec něco naučí?" Bush a jeho "umírnění" republikánští spojenci nikdy nepochopí, že zdanění nezvyší veřejný příjem. Guvernér a la Bush z Nového Jersey, demokrat jménem James Florio, také doufal, že zdaněním přivede New Jersey do blahobytu. Uložil sedmiprocentní daň na nákup těžkých nákladních vozů. Tím zruinoval prodej nákladních automobilů v New Jersey, protože zájemci je prostě koupili v Pensylvánii.

Guvernér Florio nyní plně ustupuje od své daňové politiky, která byla před tím velebena guvernérem New Yorku Mario Cuomo a novinami New York Times, jakožto "zlepšovací". Floriovy daňové politiky téměř zapříčinily porážku icony New Jersey, senátora Bradleyho, který jen tak tak že uklouzl vyhození z úřadu naprosto neznámým kandidátem. George Bush vládne s koalici k níž patří demokraté, kteří milují vysoké daně, jako je vůdce většiny senátor George Mitchell. Jestliže skutečně bude kandidovat na presidenta v roce 1992, bylo by přímo poetickou spravedlností, aby dal guvernéra Florio na druhé místo své kandidátky. Ale na vrchu americké vlády panuje hluchota. Brzy se již dostaneme k Iraku.

Uředník Bílého domu se nedávno vyjádřil, že president "začíná rozumět" silnému nesouhlasu s jeho zradou ve věci "žádné nové daně". Jak to řekl washingtonský korespondent Bull McGurn, "tři měsíce po té, co republikáni z Domu formálně oznámili, že nebudou podporovat žádné zvýšení daní, aby dotovali schodek, méně než jeden měsíc po té, kdy americký lid zaplavil kongresní telefonní ústředny oposicí k jakémukoliv daňovému zvýšení za jakýmkoliv účelem, dva týdny po porážce prvního návrhu a ve vřavě volební kampaně, ve které republikánští kandidáti vyloženě zacpávali si své nosy, když se president ukázal, George Bush zůstal tím jediným, kdo nebyl schopen pochopit proč".

V aféře Perského zálivu Bush musí být presidentem od doby Jamesa Buchanana, kterému lze nejméně porozumět. Rozumová logika naší politiky v Zálivu je jasná jako krystal. Zní následovně: Modernisované a dočasně nepřátelské vojenské moci Iraku, nesmí být dovoleno, aby diktovala mezinárodní petrolejovou politiku. Kdyby Irak byl ponechán u moci se svými chemickými a nukleárními zbraněmi, Saddam Hussein by vůbec nemusel napadnout Saudskou Arabii a její olejová pole. Stačilo, aby zatelefonoval králi Fahdovi. Průmyslový svět musí kontrolovat olejová pole Saudů. Nemohou být předmětem diktátorova embarga. Bush opomenul toto vše správně vyslabikovat národu a zdá se, že je ochoten bojovat s Irakem na svůj vlastní vrub. V den nesmírné americké vojenské výstavby, na den "Veteránů", zanedbal slavnosti ve Washington a hrál golf s generálem Brent Scowcroftem, svým poradcem, na záležitosti národní bezpečnosti. Pro tisk však vytvořili směšné grimasy na svých tvářích. Bush udělal ze sebe kabaretní vtíp. Dostí. Pan Bush rozdělil republikánskou stranu jejíž instinkty jsou sladěny s těmi amerického lidu. Tak jako za Lyndona Johnsona, Bílý dům je opět politickým vojenským bunkrem. Zdá se, že Bush tak myslí a ačkoliv politicky je slabým presidentem, udržuje si moc, aby mohl začít válku na svůj vlastní vrub. Poselství od zbytku země: Nemá jí. Eisenhower ji mohl mít, ale ne Bush. Jeho jednání je přímo ohromující, myslí-li si, že může tak učinit bez souhlasu kongresu. Ústava je nejasná v otázce, kdo může začít válku, ale politická situace je jednoznačná. (Pozn. překl.: člověku přímo vstávají hrůzou vlasy na hlavě, že i takový novinář, jako je Jeffrey Hart nezná svou vlastní ústavu a vyjadřuje pochyby o něčem, co je jasné a obsaženo v každém almanachu, který je na prodej v každém supermarketu).

Nadějní kandidáti objevují se v nejrůznějších státech a přejímají roli kandidátů zvaných "oblíbenců veřejnosti" (Pozn. překl.: volný překlad z odborné politické hantýrky "favorite son"), ve snaze udržet republikánskou konvenci v roce 1992 "otevřenou" (Pozn. překl.: t.zvn., že tito kandidáti zůstanou nezávislími a předem se nezavazují politickou loyaltitou žádnému kandidátu na presidentskou nominaci). Kandidáti toho druhu se pokusí odepřít Bushovi renominaci a eventuálně vrátí republikánskou stranu na stranu zásad, ke kterým se Bush postavil zády.

(Conservative Chronicle z prosince 1990, str.č.7).

Přel.: J.M.

The Coalition for Safety Belt Use is a not-for-profit organization whose members come from the fields of business and industry, medicine and public health, safety and law enforcement, education and government and community service.

Photo caption: These Illinoisans, all members of the Saved by the Belt Club, are just a few of the hundreds who have lived to see one more holiday season because they buckled up.

Silvestr

Duje vítr mrazivý a stále sněží.

V Novém Yorku zavátý je každý blok.

Zvony hlučně znějí na kostelní věži,

Šampaňským dnes každý vítá Nový rok!

Šťěstí, pevné zdraví zas si lidé přejí.

Živio! Sto let! z plných plic si zapěl.

Hudba vyhrává až v oknech skla se chvějí,

ženy, muži při víně se veselí.

Bujná mládež již se těší na volenku.

Pak zas chlupci běží pro tanečnice.

Jenom ochmelkové dají přednost šenku,

jejich útěchou jsou plné sklenice.

Dříve nežli časně ráno slunce vzplane,

všude skončí silvestrovská zábava.

Ztichnou tanečnickú hlasy rozjásané,

doma každý pozná, co je únava.

Josef V. Tománek

Zákonodárci opomenuli...

hospodářské krize a možné války v Perském zálivu, toto vše může znamenat hluboké hospodářské potíže, o větší politické krizi George Bushe ani nemluvě. Ten stejně čelí velmi nejistému znovuzvolení za dvacet čtyři měsíce od dnešního dne. Přel.: J.M. (Conservative Chronicle str.č.2)

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 1991

ČLENKÁM, PŘÍZIVCŮM
A KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI

přeje

THE BOHEMIAN
WOMAN'S CIVIC CLUB

Mrs. Chs. Filipek - prezident

Mrs. David W.Murray - 1. vice prezident

Mrs. Edward Vacherlon - 2. vice prezident

Miss Bess Mikulecky - zápisníčka

Mrs. J. Korinek - koresp. sekretary

Mrs. John Ochodnický - pokladník

Mrs. Adneu Toman - poradkyně

ING. F. VICENÍK:

ZVĚRSTVA RUDÝCH VE ŠPANĚLSKU

Pokračování z minulého čísla

Kolik a jak dlouho nejbližší příbuzní nešťastných mučedníků španělského národa budou léčit krvácející rány svého srdce a duše. Miliony těch nešťastných pozůstalých po mučednících nevědí a nikdy vědět nebudou, kde jsou pohřbeny ostatky jejich nejdražších. Kolik tisíc dětí, ve stáří několika měsíců, několika let, nemá svých rodičů, nikdy nepoznají hřbitovů ani hrobů, kde jsou pochováni, a budou jen vzpomínat, že to nejdražší, co měli na světě, maminku a tatínka, zavraždili jim agenti III. internacionály! Zahleďte se na bolavá srdce všech těch pozůstalých a změřte slzy těch nešťastných popravených a těch, kteří po nešťastných mučednících do dnešního dne prolévají. Vzpomeňte na dcerušky po ženě profesorově, která byla i s knězem zavražděna! A takových dětí zůstalo několik tisíc.

Vžijte se, vy ženy, v ten velký bol a slzy! Vy nejspíše porozumíte duši děcka, které zůstalo sirotkem navždy, ztratilo matku i otce. Vzpomeňte, iak ty dvě nešťastné holčičky hladové, nemyté přicházely k vratům každý den a stály tam od 3 hodin ráno do 9 hodin večer s kouskem chleba a kytičkou v ruce, že dne na den hladové, někdy celý den v dešti a nemocné! Celé týdny čekaly na svou maminku s vírou, že za hodinu neb dvě, anebo zítra vrátí se k nim. Oni, ti kati, neodvázili se jim říci: »Nečekejte, vaše maminka dávno nežije!« Kdož ví, jestli ještě dnes ty děti nečekají u týchž vrat! Kolik tisíc takových neviných dětí ještě dnes čeká a bude očekávat návratu rodičů?

Je to největší bol, který navždy zůstane v srdcích nešťastných sirotků, který u nich nikdy nezhasne. A jak hrozně bude ještě dál bolet to ubohé srdce, že nikdy na hrobě jejich matky neb otce nepadne jediná slza! Z nás každý pochoval na hřbitově své drahé, každý z nás, když přijde čas, spěchá ke hrobu svých drahých a může se zde vyplakat. Pak odchází odtud s lehčím bolem; slzami odplaven byl velký bol srdce. A mohou-li slzy snížit bel srdce nešťastných matek, otců, žen, mužů a dětí tam ve Španělsku? Nikoliv!

Free hearing screenings

Free hearing screenings will be offered at West Suburban Hospital Medical Center, Erie at Austin, Oak Park, on Wednesday, January 9, 1991, from 9.00 a.m. to 11.45 a.m. in room no.3100.

Appointments are necessary, and will be taken on weekdays from 9.00 a.m. to 5.00 p.m. For an appointment or more information, call West Suburban Hospital Medical Center Audiology Department at 708/383-6200, extension 6767.

This five-minute test is performed by West Suburban Hospital Medical Center audiologists as a public service for ages 5 and older. The screening can determine the presence and severity of hearing loss, but does not replace a comprehensive evaluation of hearing.

Joann Rubeck, Director
of Public Relations

Nechť svědčí ještě případ ženy, která ztratila své pětileté děcko i muže, kteří byli zavražděni doma. Ta rodina bydlela v domě, kde bydlelo celkem 16 osob. Z tohoto domu nějaký provokatér střelil po kolemjdoucím milicionáři a zabil ho. Za půl hodiny všichni obyvatelé domu byli povražďeni, protože někdo z domu zastřelil milicionáře. Žena, která při této strašné události ztratila děcko i muže, dlela na venkově, kde sháněla pro rodinu potraviny, ježto měla muže nemocného na souchotiny a musela se sama starat o rodinu. Všichni zavraždění byli továrním autem odvezeni a nikdo neví, kde pohřbeni. Žena se vrátila s potravinami, kterých už nikdo nepotřeboval. Když se dozvěděla o této tragedii, přiběhla k milicionářům, prosila, aby jí ukázali hrob jejích drahých a prosila o tutéž smrt. Byla dána do našeho vězení. Ze všeho zůstal jí jen bol a slzy. Jednou prohlásila, že by byla šťastna i v tom velkém bolu, jen kdyby věděla o hrobě svých nejbližších, aby na ně mohla zasadit květiny. Květiny by nezalávala vodou, ale svými slzami, kterých je tolik, že by k tomu úplně postačily. Takový bol je v srdcích i všech ostatních, kteří zůstali na živu.

Ptejte se, kdo těm ubohým sirotkům zasadil nejhroznější ránu! Jen kati III. internacionály. III. internacionála jen přes mrtvolu, přes největší lidské hekatomby se může dostat k vládě a drží se jen pomocí nejhroznějšího teroru, jak vidíme v Rusku. Jiné cesty III. internacionála nezná, jiné hledat nebude. Jen krvavý teror, jen zničení národovectví, rodiny, národů ji může udržet při vládě. A lidstvu může přinést jen to, co přinesla do Ruska a co přinesla do dnešního Španělska. Kdo slouží komunismu, ten podepsal své rodině, svému národu a státu ortel smrti a úplného zničení.

Aby se ty hrůzy k nám nedostaly, třeba pracovat pro hlubší náboženský život a lepší porozumění pro úsilí Církve. Pamatujte, že pokud budete hledat útěchu v Bohu a jemu státi blízko, dotud budete chráněni od komunistického jezu! Od tohoto zla může vás zachránit jen Církev Kristova, která je hlasatelkou lásky a spravedlnosti, oporou rodin, národa a státu. O tábor vlastenecký se rozbije každý útok kominterny.

GENERALISSIMUS FRANCO BUDUJE NOVÉ ŠPANĚLSKO.

Budu objektivní. Stará španělská monarchie, její diktatura a liberální vláda měla většinu členů ze zednářských loží a stála pod vlivem Velkého Orientu. Opírala se jen o některé privilegované třídy velkopřemyslníků, kapitalistů a velkostatkářů, kteří měli v monarchii nejlepší oporu. Lid městský i venkovský byl chudý, byl hospodářsky utiskován. Liberalistický kapitalismus postavil na prvé místo kapitál a své zájmy;

proletářské třídy — massy držel ve velké nouzi. Sociální péče o dělníky byla nejprimitivnější v Evropě. Ani monarchie, ani diktatura situaci dělníků nezlepšila a proto není nic divného, že proletariát se domníval, že jen republika může uskutečnit pro něho na zemi ráj, že jej osvobodí ze zajetí liberálního kapitalismu. Pod nátlakem zednářských loží Alfons XIII. odstoupil. Nastala republika a v ní vypukla anarchie. Komunisté brzy ovládli situaci, ovládli Španělsko a po zednářských ložích hraje ve Španělsku prim III. internacionála, což je vlastně jedno a totéž, která vede Španělsko do propasti.

Generalissimus Franco bojuje za volnost celého španělského národa bez ohledu na politické přesvědčení. Generalissimus Franco chce očistit Španělsko od každého cizího vlivu, především od komunistického režimu a vlivu moskevského politbyra. Osvobozené Španělsko chce generalissimus Franco dát národu, aby národ v duchu novodobého národovectví řídil osudy státu. Z toho je vidět, že sám generál Franco na moc diktátorskou ani nemyslí, ani sebe nemíní prohlásit za diktátora.

Jakmile se ustavila v Burgosu národní španělská vláda, prohlásil generalissimus Franco španělskému národu, který se bil v té době na dvou frontách, že po občanské válce dostanou sedláci půdu, dělnictvo nejširší a nejmodernější sociální zákony, všichni obyvatelé nejnужnější politická a občanská práva a Církev autonomii. O tento program bojuje nejen generál, důstojník, vojin, inteligent, ale o to bojuje zemědělec i dělník.

V armádě generalissima Franca bojují nejzdravější národní složky, od dělníků po generály. Dělník národně uvědomělý není koupěn penězi generalissima Franca, dostane na frontě tři pesety denně a podléhá vojenské kázní, zatím co rudí vojáci lidové fronty dostávají denně 15 peset a podléhají jen pořádku milicionářskému, který s vojenskou kázní nemá nic společného.

Dělník, sedlák, měšťan, inteligent ví, že národní armáda má za svatý úkol vybojovat Španělsko jen pro Španěly, dát národu mír a spravedlnost, a že národní Nové Španělsko vyhlásí navždy otevřený boj světovládě židozednářského imperialismu, židovského liberalismu a marxistického bolševismu.

Dej Bůh, aby těchto ideálů dosáhl i náš národ.

Nové Španělsko — národní Španělsko — dokázalo světu i III. internacionále, že byla proti ofensivě kominterny vybudována velkolepá pevnost. Tou pevností je duch národa, který nerozbíjí miliony děl, žádná strategická umění ani moc kominterny. Všechny síly kominterny proti této pevnosti vždy zkrachují, neboť — duch národa je nesmrtečný.

Pokrač. na str. 7

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member
FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ
POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v
MASARYKOVĚ MAUSOLEU a připojených
KRÍDLECH BENEŠ a Štefánik pro pohřby nad
zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné ceníkové
ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na
požádání rádi podáme další informace. Použijte
této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE
1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že
jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Pułaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchejte náš pravidelný nedělní radiový
program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

ZVĚRSTVA RUDÝCH VE ŠPANĚLSKU

Dovětek.

TŘI MARNÉ ÚTOKY KOMINTERNY.

Když člověk přečte tuto knihu, zajisté se zeptá, nepostihnou-li jej neb celý národ. snad rovněž tato katastrofa? Obavy v tom směru jsou vážné. Člověk nikdy nemůže předvídat, co jej očekává, ale může se vždy před každou hrůzou připravit k obraně.

Tato hrůza může postihnout každý národ, neboť nebezpečí bude tak dlouho trvat, dokud nebude potlačen komunismus a dokud se mezinárodním rozvrzatým žvlům v kterémkoli státě bude poskytovat pohostinství a dokud se nezavede přísná kontrola cizinců a omezování emigrace.

Kdyby dnes tito lidé v různých státech neměli politická občanská práva anebo přiměřeně omezená, zajisté naděje na světovou revoluci by skromně klesla a o takové procento by se zmenšila moc kominterny, a v některých státech by komunismus zmizel úplně.

Element tento je pro kulturu každého národa a křesťanství destruktivní, proto směle politická a občanská práva mohou jim být odebrána anebo omezena na minimum. Tito lidé, stát, ve kterém se narodili, neuznávají stejně za svoji vlast a nemají pro ni žádného kultu, ba země pro ně vždy bude cizí. Jejich vlast je tam, kde je »Geschäft«, a proto právě ve světě internacionály.

Zajisté kdyby nebylo mezinárodních Židů, neznali bychom, co to je marxismus i komunismus. Jen v marxismu i komunismu mezinárodní Židé dosáhli nadprávi. Oni nám vytvořili nové doktriny, které jsou katastrofou pro celé lidstvo. Z učení Marxe-Mardochaie vyvinul se komunismus, který má na svědomí přes dvacet milionů lidských životů a miliardové, možno bilionové, trilionové ztráty na národním majetku. Odkud se dochází k cifře dvacetí milionů? Přes patnáct milionů v sovětském Rusku zavražděných a hladu zemřelých v nejbohatší zemědělské zemi, přes pět milionů obětí, které padly tam, kde III. internacionála dirigovala své hrůzostrašné dílo na celém světě. Od občanských válek v Číně, přes komunistické bouře ve všech státech světa, až do tragedie Španělska!

Vzpomeňte si na staré Rusko před válkou a na první leta války!

Do boje šly miliony lidí, inteligence, agráři i dělníci. Všichni šli se zpěvem pro čest carského domu a pro vítězství velikého Ruska. Zapomnělo se na politické a sociální bolesti. Celý národ žil v nadšení a jeho cílem bylo zvítěziti.

Zde první apoštolové kominterny, Bronsteini, Apfelbaumi, Finkelsteini, Sobelsohni a jiní Židé s Leninem v čele ochromili národního ducha v Rusku, utvořili novou cestu do komunistického internacionalismu. Národní Rusko bylo zaměněno za mezinárodně-židovské.

Kdyby nebylo Bronsteina, Apfelbauma, Sobelsohna a tisíců jiných Židů, nebylo by SSSR, ale bylo by národní Rusko; možná, že byl by režim republikánský, ale vždy by žil národním duchem. Německo i Rakousko žije v duchu daleko víc národním v republikánském režimu, než žilo za doby monarchie.

Několik Židů nejen že zahubilo a zničilo celé Rusko, ale začalo ničit také i jiné národy. S démonickou energií a mocí vystoupili oni pod pláštěm III. internacionály proti celému světu. Zhypnotisovali na celém světě dělnické masy, uměli v nich zabít cit člověka a stvořiti z nich pro sebe poslušný mechanismus bez hlavy. Tímto mechanismem chce III. internacionála řídit nové ústrojí člověka.

Třeba říci pravdu, že v prvních letech měli ohromný úspěch. Každému se zdálo, že za rok, za dva evropské státy budou náležet do svazu sovětských republik a že jejich

nová stolice bude Moskva a osud záviset bude od politbyra III. internacionály.

Imperialismus komunistický postupoval s velikým vítězstvím a odpor proti němu byl slabý.

Když III. internacionála přistoupila k předposledním útokům na národy a státy, tehdy se probudil v národech jeho veliký nesmrtelný »Duch«, probudil se vlastenecký cit, národ viděl, že on a jeho paladia byla zdeptána kopyty Bronsteinů, Apfelbaumů atd.

Tehdy se národy začaly ptát: Co je to III. internacionála? Jaký je její program a jaká jejich životní praxe? Co lidstvu dali, kdo tam vládne, kdo je to Bronstein i Apfelbaum? (Bronstein-Trockij byl lidovým komisařem vojenství a námořnictva v Rusku [lidový komisař znamená v sovětském Rusku tolik, co u nás ministr] a diktátorem a vrchním velitelem celé vojenské moci v sovětském Rusku. Jaká ironie! Po caru, Velikém knížeti Nikolaji Nikolajeviči a jiných velikých knížatech Romanových, velkých vojvodcích, generálech Alexiji, Ruskim, Brusilovu a jiných nastoupil: Žid, Trockij-Bronstein, Apfelbaum-Zinovjev byl iniciátorem a prvním předsedou III. internacionály a předsedou jejího politbyra. Osud světové revoluce i osud národů spočíval v rukou Apfelbaumových).

Nejdříve v Itálii hrouť se ofensiva III. internacionály, neboť na odpor této ofensivě povstal první národní vůdce — Mussolini i jeho veliký duch, který byl silnější než armády a děla. Jeho hlas zvolal: »Stůj, zloduchu, ani krok dále!« A zadržel mohutnou ofensivu. Jeho duch i odvaha zvítězila a s ním celá Itálie, kde dnes nepronikne a nedostane se žádná síl akominterny, ať jako armáda zbraní, nebo velká armáda propagátorů komunistické ideologie. Komunismus není více pro Itálii nebezpečný tam je navždy poražen. Zde v prvních bojích zvítězila velká mravní síla silnější než největší armády s nejmodernějšími vojenskými a technickými prostředky. Zde zvítězil duch národa, kterého v každém Italovi vzkřísil právě Mussolini. Itálie první byla izolována od moru bolševického a její národ i vlast zachráněna.

Strategický plán III. internacionály po první porážce před duchem národa italského neupadl, naopak intenzivně obrátil své síly a ještě více peněz do střední i západní Evropy. I zde brzy krok za krokem byla získávána půda pro komunisty. Každý útok měl úspěch, neboť duch národa tam byl vysílen resp. spal.

JINDŘICH Š. BAAR:

SKŘIVÁNEK

Sedláka Skřivánka v Borovně přestalo těšiti hospodářství, jakmile vyprovodil svoji věrnou ženu na poslední cestě na hřbitov. Vrátil se s pohřbu celý ještě upřímným pláčem rozřesený, sedl za stůl, rozhlédl se prázdnu světnici a když ženu nikde nespáčil, zamyslíl se a po chvíli řekl svému synu: »Grunt bez selky, toť jako kostel bez kněze. Takle to hu nás nemůže vstát. Jereň z nás se musí říčko voženit, hale já ne. Já tu hambu nebožce mám nehudělám, tak je řada na tobě.«

»Dyž myslíte, táto, tak se vožením,« na pohled klidně a rozvázně odpovídal syn, ačkoliv se mu chtělo zavýsknouti, jak jej to náhlé otcovské slovo potěšilo. Nevypadl však ani na okamžik z role hodného, zarmouceného dítěte a jak se slušelo i patřilo, vděčně vzpomněl na matku: »Takovou hospodyni, jakou bula nebožka máma, tu habý svíčkou pohledal. De pa jenom takovou hned najdem.«

»Dobře sme si toho chlapce vychováli,« políboval si v duchu Skřivánek, nahlas však také neutrousil ani slovíčka chvály. Věděl, jak se chovat po funuse, když se nebožka v hrobě ještě ani neopotila, že by se neslušelo se synem se ani chlubit ani hádat, ale že je nutno vyjít mu vstříc. Proto přimhouřil maličko víčka, čelo se mu starostí zvarhanilo, rty sešpulil, jako by kousal do kyselého jablíčka a znovu se rozpovídal:

»Dobře povídáš, že vo moudrou selku je dnes větší bida, než vo dukátový semínko. Ženckých — pravda — běhá po světě dost ha dost, dluždíť by s nima moh. hale jakyželi! Na rukach rukajčky, na hlavach kloboučky, na nohach třijčky na špalíčkach, šilhají po pánech. Místo sednout pod krávu ha podojit ji, sednou si ha bříkají do fortapiána, místo rozkydávát hnuj, roztahujou krajky na darebnou parádu. Šecko jim hu sedláka smrdí, chlív, hnojíšť, prasečí chlívky ha neví, že to napřed muší smrdít, habý to potom mohlo na pekáči vonít.« Pokračování příští úterý

Zase povstalo velké nebezpečí. Kádry milionů stoupců kominterny jdou ku předu každým rokem, tvoří se ohromné politické tábory, z nich vchází do parlamentu mnoho komunistů a do voleb říšského presidenta v Německu komunisti staví svého kandidáta; mají tu miliony voličů. Povstává chaos v politické hře, v první řadě v Německu a ve Francii. Politické strany to nevidí — co jim do toho — oni mají jiné starosti. Otázka mandátu je pro ně důležitější. Kominterná vítězí v Německu. Zde je její druhý zápas; zde musí zvítěziti! Může zvítěziti, neboť duch národa spí...

ZVÍTEZÍ NESMRTELNÝ DUCH NÁRODNÍ.

Nespal však jeden člověk a jeho duch bdl nade všemi. Jeho duch byl tehdy silnější, než duch celého národa. Ten velký národní duch byl Adolf Hitler. Moc jeho ducha byla tak silná, že probudila z letargie celý německý národ. Povstal v Německu Adolf Hitler — možno říci stejně diktátor jako i nejoddanější služebník svého národa — v každém případě však vítězný Napoleon v boji proti III. internacionále, proti mezinárodnímu Židovstvu a jich světovládným choutkám a plánům. Tak se utvořil veliký protikomunistický blok na ose Řím-Berlín, blok národních států, které budou hájit před útokem III. internacionály svoje paladia, svoji samostatnost a zachránit svůj národ od politického, vojenského, hospodářského a sociálního otroctví!

Komunismus byl po druhé v Evropě poražen a proto pokusil se ještě o poslední útok a to ve Španělsku! To byl nejhroznější útok v Evropě, neboť ideologie komunismu byla podporována děly a armádou z Ruska dovezenou. V dějích komunistického života byl po druhé do světové revoluce pod vedením agenta politbyra III. internacionály v Moskvě a sovětského vyslance v Madridě, Mojžíše Rozenberga a tisíce jeho spolupracovníků vyhlášen III. internacionálou boj národnímu Španělsku.

Generalissimus Franco, tak jako Mussolini neb Hitler dokázal také svůj národ probudit a jeho národ vyzbrojený více duchem než zbraní bojuje jako avantgarda národních armád — národního ducha proti nejnebezpečnějšímu a nejhroznějšímu svému vrahu, proti komunismu!

Veliký duch generalissima Franca k tomu boji probudil současně ducha národního Španělska a jeho duch zvítězil.

NEBOŤ DUCH NÁRODA

NESMRTELNÝ! Konec

Dokončení z minulého čtvrtka

Chvilé

I láska
hledá místo
k přezimování
Vítr
dělá čisto
Lavičko
hnízdó opuštěné
jaro se ti vrátí
Myslíš
že ne
?

Jan Král

Slovenská literatúra

Mr. Špetko

V slovenskej pospolitosti literatúra mala zástož skôr mimoumelecký, ako spoločensko-politický. Bola konzervátorkou národného povedomia, dodávala smelosti, kriesila, vzbudzovala nádeje. Možno i to bol jeden z dôvodov, že mnohým spisovateľom sa ľahšie prijímal údel "inžinierov ľudských duší", ktorí sa nesmeli zatvárať ani náznakovo do "slonových veží" a pestovať nedajbože "l'art pout l'artizmus" či "hrabat' sa v citíkoch ako v nose". Najmä ak si mnohí v zápale boja naozaj mysleli, že vytvorit' nové rána, vykúzlit' na oblohe radostné zore, z traktora urobiť "tanky mieru" a z kukurice krasavicu - poslúži ľudstvu nielen medzi Dunajom a Tatrami, ale až v Tanzánii. Potom sa pancier "sorealizmu" predsa len zdal prítuhý, básníci prestali vyzývať katov, aby vyrobili čo najviac ľudských obetí, namiesto ód sa začali písať aj ľudské vyznania a literatúra sa začala opäť čítať. Prvé výročie zamatovom revolúcie je už za nami a sledovanie literárneho pola, zber novej úrody, náznaky prestavby funkcie spisovateľa a literatúry ešte veľmi nemožno pobadať. Najprv sme boli svedkami tuhého hašterenia, bojov o zvyšné korunky z lítfondu a iných fondov, vytváranie všelijakých "spolkov", "obcí" i pokusov o asociáciu. A potom zasa zaznel zo strany

spisovateľov hlas skôr esejistický, novinársky, varujúci i poučujúci, ako by sme mohli sledovať prínosy na knhkupeckých pulloch či regáloch na ktorých je etiketa "krásna literatúra". Čosi sa objavilo z priečinkov, čosi sa vracia do národnej literatúry z exilu - ale zatiaľ nijaký "trhák", "hit", ktorý by vopred avizoval, že titul vyjde v ďalších reediciách. Opäť spisovateľ supluje prácu politikov, publicistov, historikov, ako by sa nič nezmenilo od čias Vajanského. Nie je často útek od beletrie k eseji, publicistike, glosovaniu diania aj znakom vyschnutia umeleckého žriedla? Ak sa mýlim tým lepšie pre literatúru. Nazdávame sa, že akýmsi veľmi citlivým a spoľahlivým indikátorom hlbšej a trvalejšej prestavby nielen kultúry, ale spoločenského života vôbec, bude návrat spisovateľa k svojmu "remeslu". To nastane vtedy, keď si to spisovateľ nielen bude môcť dovoliť, lebo jeho publicistický prejav bude zbytočný, nebude už musieť niekoho a niečo suplovať. Bude to aj vtedy, ak sám pocíti-opakujeme, ak premenu funkcií nekamufluje z nedostatku - že jeho poslaním je umeleckými prostriedkami zobrazit' prestavbu dnešného mikro i makrokozmu a nie sa s niekym sporiť o niečo a s vypätím síl bojovať, harcovat'.

Vzpomínka na Volyn a vlast

Když už na Volyni začla palba zbraní,
kolem mnohé obce v noci hořely,
skončilo se, dívko, naše milování,
paže mé Tě naposledy sevřely.

Potom dobrovolně šel jsem do armády.
Za vlast bojoval jsem v horách, v zákopech.
Když jsme zbavili se nacistické vlády,
drahá, stále žilas v srdci mém a v snech.

Vzpomínal jsem na Tě v poli při cvičení,
vždyť své mláďi pro mě obětovala!
Vždycky pro mě básně mělas pochopení,
moje prosté písně ráda zpívala.

Jako skvost Tvůj obrázek jsem v srdci choval,
jenž v kasárnách visel nad mou postelí.
Při odchodu z vlasti Bůh mě opatroval,
když jsem na hranicích slyšel výstřely.

Díky Bohu, Marii a Kristu Pánu,
že jsem do Bavorska přešel hranice,
při modlitbách vzdávám díky za ochranu.
Ve vlasti by čekala mě věznice.

Vytrpěl jsem mnoho bolů bez příčiny,
od nevěrců bez srdce a bez citů.
Všem svým trýznitelům odpustil jsem viny,
když mi Amerika dala záštitu.

Již mě nepohládí Tvá dlaň sametová,
víc už nestisknu Tě v něžném obětí.
Ale tato prostá báseň vzpomínková,
necht' dál, milá žije ve Tvé paměti!

Josef V. Tománek

Mezinárodní filmový festival

Martin Zemek

V Benátkách byl uveden film Juraje Jakubiska slovensko-italská koprodukce "Nashledanou v pekle, přátelé". V oficiálním hlavním festivalovém výběru, avšak mimo soutěž. Ve festivalovém katalogu uvádí tvůrce tuto svou benátskou premiéru takto: "Jako malý chlapec četl jsem v bibli fascinující příběh o arše Noemově. Počátkem 50 let jsem viděl očima dospívajícího a důvěřoval jsem politickým idejím, které mne uváděly v úžas. Strana nás vyzvala jako Noe, abychom s důvěrou vstoupili do její rudé archy a řekla, že po krátkém čase si budeme všichni rovni. Potom měl být chléb zadarmo, peníze měly zmizet a my jsme měli být všichni šťastni. Noemova archa socialismu byla obklopena železnou oponou, neboť venku všechno ostatní byla potopa. S postupem let jsme zpozorovali, že ze všech stran do lodí vnikala voda a my jsme byli nuceni k nelidským obětem. 40 let bylo zapotřebí, abychom se přesvědčili o tom, že jsme žili ve světě falše a lži. Když byly rudé plachty staženy, poznaly jsme, že jsme byli oklamáni. Ze stínu plachet se teď vynořily mučící nástroje, teror a korupce. Můj film vypráví příběh této epochy" a na závěr svého textu Jakubisko informuje. V roce 1968 za pražského jara jsem s natáčením začal. Avšak důsledky sovětské okupace mi nedovolily práci dokončit. To jsem mohl až teď, když jsem po 20 letech znovu dosáhl svobody". Tolik tedy Jakubiskův text ve festivalovém katalogu. Žádný náčrt děje, což, jak po shlédnutí filmu poznáte, není také ani možné. Není zde, krom toho, co jsme si právě ocitovali, žádná smysluplná postava. Říkám-li to, nejde mi o negativní posudek. Sled až anarchisticky se vyjímajících obrazů vytváří optické fluidum, při němž se ani chvíli nenudíte. A to je dobré znamení. Jakubisko má svůj umělecký rukopis, který čerpá inspiraci ze zdrojů lidové tvořivosti. To všechno jde hodně hluboko, možná jako u lidových písní, až někam k zážitkům tureckých válek. Atributem těchto zkušeností je, vždy byla u něho ovšem krev. Nejenom podřezané drůběže, či zapíchnutých podsvinčat, ale i lidská krev, natož pak v takovém filmu. Začne to všechno explozí aut, z nichž se přeživší zachrání, dejme to slovo zachrání do úvozovek, do jakéhosi neskutečného světa, v němž je přirozenou realitou trojčlenná rodina, v níž se nerodí dítě, ale vzniká ze snu matky už hotová husopaska, děvčátko, které figuruje jako sloboděnka na jednom místě ukřižovaná. Objevují se všelijaké asociace se scénami z Kalvárie, avšak bez velké logické návaznosti. Mnich nebo poustevník vychází z reinkarnace života, z toho, že už jsme tu byli a i po své smrti se zase vrátíme.

Nebo jiný takový aktér je osel na rudo natřený. Nebo pošťák, který se chlubil tím, že nikdy nedoručil žádnou špatnou zprávu jednoduše proto, že ponechal ve své brašně všechny dopisy zalepené. Teď žádá toho, který přežil zmíněnou už autohavárii, aby ho zastřelil a vzal tu poštovní funkci po něm. Tak jako ten bájeslovný převozník, který se zachrání tím, že vyskočí z člunu a listivě přenechá veslo tomu, jehož převážel. Jeho dosavadní pomocníci jsou i pomocníky toho nového. Nový pošťák později jeden z dopisů otevře a navodí tím málem katastrofu. Jsme svědky davových scén, s prapory a střílení. Otcové se mohou jevit mladší synů. Jedna z aktérek příběhu, Rita se jmenuje, je údajně dvoji v jednom. Něžná a citlivá, když hraje na klavír, a panovačná a plná zcestných vášní jako žena. Přitom jí ve filmu nikde při hře na klavír nezažijeme. I ta Jakubiskem zmíněná Noemova archa je ovšem ve hře, avšak zase bez velké smyslové návaznosti. Absurdita je pravidlem hry. Klade se přirozeně otázka, bylo opravdu zapotřebí 40 let absurditu jako absurditu rozpoznat a vyvodit z tohoto poznání už podstatně dřív přinejmenším osobně příslušné závěry? Lidské ale i umělecké? Jistě, mnohé se bezděčně umělecky stalo. Upadalo se za to i v nemilost, avšak nebylo atributem onoho pekla nehodné taktizování, oportunistus, ne-li co horšího, co všechno mělo ovšem zase daleko dřív varovat a odpuzovat? Juraj Jakubisko věnuje svůj film těm spolupracovníkům, kteří ho s ním v roce 1968 začali, avšak nedožili se štěstí nést břemeno nabyté svobody. To není jistě v kontextu daném filmem špatně řečeno. Svoboda není anarchie, ale zodpovědnost. Svobodou se dostávají do hry nové a přece tak staré tradiční hodnoty. Svobodu začínají např. i závazky logické návaznosti, i když jde o tvůrčí proces svou metodou abstrahující. Po herecké stránce je Jakubiskův film znamenitě a vyrovnaně obsazen. Jmenujme aspoň Olinku Běrovou, Jana Melkoviče, Janu Stehnovou, Janu Březínovu. Na scénáři a dialozích se podílejí také Karel Sidon a Pavel Landovský.

Pokud jde o vlastní benátskou soutěž zapomeneme, že podle výsledku ankety v aréně, kde jde o průzkum veřejného mínění mezi tisíci diváky, se pro mne až překvapivě dobře prosadil film Toma Stoparda "Rosenkranz a Goldenstern jsou mrtví". Říkám překvapivě ne proto, že bych nesdílel názor, že jde o snímek vysoké úrovně, ale proto, že se sotva dalo se samozřejmostí předpokládat, že svou divadelností a intelektuálností tato Stopardova osobní filmová premiéra vyhoví vkusu širších diváckých mas. A přece, můj kompliment benátskému publiku.

K filmům, které patří k úrovnostní špičce letošního dobře obeslaného benátského festivalu, připočteme z později promítnutých ještě i snímek amerického režiséra Spika Lee, který se točí kolem osudů džezisty Blake Williama. Geniálního egocentrika, s těžkými problémy pokud jde o kontakty k svému okolí, který se dostane do těžké profesionální krize, jež mu však pomůže pochopit pořadí životních hodnot. Džez a film to je velká kapitola a tomuto snímku Spika Lee, v ní zcela jistě nepatří pomínutelné místo. I benátská jury jej bude muset pojmout do nejužšího výběru těch, mezi nimiž se rozhodne.

Vánoční svátky jsou v Čechách a na Moravě vždy jiné než jinde. Pohled s okna do bílé krajiny nebo do důvěrných ulic města. Zvláštní ticho. Zvláštní atmosféra. I hvězdy, které jsou jinak stálými připomínkami nesmírných kosmických vzdáleností, jako by přicházely v těchto svatých nocích blíž a jako by se důvěrně schylovaly nad každou lidskou bytostí a především nad dětmi, v jejichž očích ještě plápolají světla vánočního stromku. Tuto intimitu a zvláštnost českých vánočních vyjadřovali mnozí naši básníci, ale uměli ji postihnout a vyjádřit i básník cizí, francouzský básník Paul Claudel ve své básni "Pražské Jezulátko"...

Padá snh. Širý svět je bezpochyby mrtev. Je prosinec. Ale jak je útulno, můj Bože, v malém pokojku! Řířavé uhlí v krbu vrhá na strop dřimotné odlesky. Je slyšet odkudsi vodu, která víe a tiše bublá. Nahoře na příhrádce, nade dvěma postýlkami, pod skleněnou bání, s korunou na hlavě, vládne a trní Pražské Jezulátko, jedna ručka drží zeměkouli, druhá se vztahuje k ochraně nad tyto maličké, kteří mu důvěřují, je tolik milé v svém dlouhém slavnostním rouše a vznešené pod nesmírným žlutým kloboukem. Je zcela samo před krbem, který je ozařuje jako hostii skrytou ve svatostánku. Ježíšek bdí až do úsvitu nad svými bratříčky. Věčně bytí naplňuje pokojík, neslyšitelné jako dech, vtělené ve všechny tyto chudobné věci, prosté a nevinné. Když je On s námi, nemůže se nám stát nic zlého. Můžeme spát. Ježíš, náš bratr, je zde. Je náš, a také všechny tyto dobré věci: krásná panenka a dřevěný kůň a ovečka, jsou s námi všichni tři, tuhle v koutku. My spíme, ale všechny tyto dobré věci jsou naše! Záclony jsou zataženy. Kdesi v dálece bůhví kde, odbíjí na věži jakási noční hodina. Dítě, šťastné v své teplé postýlce, chápe, že spí, a cítí, že je šťastno, že je s ním někdo, kdo je má rád, trochu se zavrtí, vystrčí ručku, pokusí se probudit, ale nemůže...

A ještě jednu samizdatovou báseň od neznámého autora z roku 1987:

Hvězda nad Betlémem...

Gloria in excelsis.

Pax hominibus bonus voluntatis.

Klenbou oblohy

zazní dětský chorál,

klíkatý blesk shůry,

jako když se láme čas a chrámová opona v půli.

Loď věků obeplula mys Dobré naděje.

Jít společně s karavanou pouští.

Jít bez kompasu a map,

sextantu a chaldejských snářů.

Jít až k jeslím a tam se Dítěti poklonit.

Kdyby nebylo to narození,

kdy se Otec k lidstvu sklání, byl bych jen pohozená tříška

na břehu Gangu, bezzubý herec na prknech světa,

bezbranný gladiátor v aréně.

Byl bych korouhvička, zmítající se ve větru,

a náměsíčník, tápající v houštinách mříží...

Ale nedopouštíme se jisté chyby, když zůžeme betlémskou událost narození Spasitele, událost, která otřásla základy vesmíru, na rozměry důvěrného obzoru dětí?

Nebylo to a není to všecko falešné: ty jesličky s oslem a volkem, ti slonové a velbloudi, kteří doprovázeli Tři krále od východu, ty svičičky na mladých smrdících či jedličkách, které vždy šíří v pokojích teplo lesa, to má a mělo svoje kouzlo i tajemství a také svou pravdu. Ale snad zapomínáme čím dál tím víc na některé okolnosti Božího narození, například na to, že těhotná Marie a její zákonný manžel Josef nenašli místa v hospodě, a že se museli uchýlit do skalní stáje, v které byla v noci třeskutá zima, že dal Herodes zavraždit tolik betlémských nemluvnátek, aby si mohl být jist, že bude mezi nimi i předpověděný Král, a že prorok Simeon řekl Marii v jeruzalémském chrámě: "He, tento je určen k pádu a k povstání mnohých v Izraeli, a na znamení, kterém bude odpíráno, a tvou vlastní duší pronikne meč"

Když jsme ve svém dětství zpívali koledy o vánoční mši, zapomínali jsme raději na tato slova nebo jsme se nesnažili na ně myslet. Ale ta slova měla patrně nějaký smysl, měla něco znamenat. Doba, ve které žijeme, zdůrazňuje aktualitu těchto zdánlivě prostých slov. Přes onen teplý pokoj, v jehož koutě stávaly jesličky s děťátkem, s figurkami klečících pastýřů, s pozlacenou papírovou hvězdou, která vedla k Betlému mudrce od východu, se převalila strašlivá bouře 42 let. Okna jsou vytlučena, záclony visí v cárech, ve zdech zejí trhliny, omítka domu je černá nebo opadala. Kam se poděly děti? Podařilo se je zachránit před Herodesem nebo byly skoleny salvou nějakého moderního vražedného stroje či se dostaly do soukolí toho, čemu mnozí říkali: výdobytky civilizace?! Ať jsme kdekoli na světě, nemůžeme neclít studený průvan, který proniká rozvalenými zdmi do lidských příbytků a lidských srdcí. Cynický smích moderních herodesů nám dosud zraňuje všechny.

Ztratilo tedy pro nás všechn smysl vánoční poselství pokoje? Zajisté nikoli, ale musíme naslouchat jeho hlasu sluchem soustředěným a se srdcem otevřeným dokofán... Stále se pro nás ještě nad betlémskými jeslemi rýsuje stín Kalvárie. V sněhové vánici se však potkávají na křížovatkách postavy, které vypadají jinak, ale některé z nich se na okamžik zastaví a řeknou si šeptem: Dnes v noci se nám narodil Spasitel! To je jediné a i pro dnešek platné poselství vánoce: Dnes v noci se nám narodila Naděje, Víra a Láska - a dodejme: Život! Dnes v noci se nám narodil Spasitel!

Vánoce v Římě

František Tomáš

Zampognari! pasteveci-dudáci z Abzur! Jakmile se objeví v ulicích Říma, všechny římské děti vědí: vánoce přicházejí. Vánoce jsou tady! V prosinci není jediné římské rodiny, která by nenavštívila tradiční vánoční trh na Piazza Navone, na náměstí, které leží v samém srdci města. Italové jsou národ, který nesmírně miluje děti. Proto vánoční trh na Piazza Navona patří zcela dětem a jejich radosti. Na nesčíslných stáncích jsou proto ke koupí nejenom sladkosti všeho druhu jak ze všech krajů Itálie tak z celého světa, nýbrž i hračky, a jaké hračky! Ovšem i dospělí si přijdou na své: čekají-li na to až si jejich ratolesti všecičko do podrobně prohlédnou, mohou u různých stánků upít znamenitého červeného vína nebo pojit teplou šunku či opékané kaštany. Také všechny římské obchody září hluboko do noci světelnou vánoční výzdobou. Ve většině obchodů s potravinami nebo v cukrárnách či kavárnách jsou všude pověstné penettone navršené do travu pyramidy. Bez této koláčové pochoutky jsou římské vánoce nepředstavitelné. Kousek penettone a sklenka sektu - to je správné zakončení každé italské vánoční hostiny či večere. K vánočním jedlím Římané především dobře kořeněné jehněčí maso - s notnou dávkou česneku. A římské děti o vánočních? S těmi byste asi neměnili! Pro italské děti jsou vánoce jen prodloužením čekání na dárky. Jejich radost má podle staré tradice trvat co nejdéle. Jiné země, jiné mravy. U nás se naděluje rovnou pod stromeček na Štědrý večer. V anglosaských zemích najdou děti vánoční dárky ráno o Božím hodu vánočním. A italské děti jsou na tom asi nejhůře - či nejlépe - to nikdo neví: jim se nadělují dárky až 6. ledna - na Tří Krále. Ve skutečnosti je to ryze italský svátek z doby předkřesťanské, svátek dobrotivé čarodějnice Befany. Protože jde o přežitek z pohanských dob, byl tento svátek po jistou dobu oficiálně zakázán. Ale prostý lid slavil svátek i nadále a vyjadřoval nad zákazem takovou nevoli - až se k němu celá země vrátila. Dnes smí nadělující dobrotivá čarodějnice Befana vystupovat všude. V domácnostech, v televizi, ve školách. Ale hlavně: musí přijít s nadlhou. A to i v jinak svatém městě Římě...

Americké firmy budou vlastnit

45 procent akcií

Joint-venture ve spojových službách

Za přítomnosti velvyslankyně USA Shirley Templové-Blackové byly v Praze slavnostně podepsány dohody mezi organizacemi čs. spojů a americkými telekomunikačními firmami US West a Bell Atlantic o založení společných podniků na výstavbu a provoz veřejné datové a mobilní radiotelefonní sítě v České a Slovenské republice.

Po prvním roce provozu datové sítě s jehož zahájením se počítá do roku od podepsání dohody, na ní budou napojena všechna krajská města a počet přípojek by měl dosáhnout čísla 2500. Do roku 1995 stoupne počet přípojek na 8000 a v roce 2000 až na 20 000. Do datové sítě bude možno vstupovat jak z veřejné telefonní, tak telefaxové sítě a bude napojena na datové sítě zahraniční. Veřejná radiotelefonní síť, provozovaná na frekvenci 450 Mhz, pokryje do 12 měsíců naše tři největší města Prahu, Brno, Bratislavu a do 18 měsíců i Plzeň, Ostravu, Ústí n/L. a Košice. Maximální množství přípojek v radiotelefonní síti tohoto typu je 50 000 a po prvním roce provozu jich bude 4000. Mobilní radiotelefony představují moderní telekomunikační službu určenou převážně pro podnikatelskou sféru, ale využívat ji může kdokoliv, kdo je ochoten za komfort tohoto druhu dostatečně zaplatit. Cena přípojky bude teprve stanovena, cena koncového přístroje se pohybuje od 500 do 1000 USD. Investiční hodnota obou projektů je 80 mil. USD a americké firmy budou vlastnit 45% akcií společných podniků.

Na briefingu po podepsání smlouvy, kterého se za čs. stranu zúčastnili náměstci federálního ministra spojů dr. Ivan Laška a ing. Alex Michna a za americkou viceprezident firmy US West Richard McCormick a prezident Bell Atlantic International Ed Brown, byla na dotaz HN konkretizována americká pomoc při modernizaci naší překryvné telefonní sítě jako pomoc poradenská. Ve spolupráci s oběma firmami jsou připravovány první kroky dlouhodobé modernizace a je diskutována konkrétní investiční pomoc, jejíž výše bude vyjasněna až po dopracování projektu.

(rs) Hospodářské noviny

“Och, jak sladké je vstávat za časného jitra, však co je sladší - ležet v posteli.”

- Sir Harry Lauder

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC
OSLAUVUJE 52 ROKU

Přijme se:

Loyola University

roznášeci jídla na plný - na částečný čas, pomoc do kuchyně, obsluha v jídelně, obsluha s jídlem, mytí nádobí. Musí se dorozumět anglicky. Hlaste se osobně nebo volejte po 1. lednu 1991.

Roh 6525 N.Sheridan Rd. a Loyola Ave., (2. posch. Mertz Hall) Chicago.
Tel.: 312 - 508 - 3341

Potřebuji do české restaurace, area Bensenville, cook a waitres, full or part time. Volejte:
708-766-5454

Přijme se osoba na lehkou práci nemusí mít zkušenosti, zaučíme. dobrý plat. Různé hodiny.
976 - 7355

Auto for sale

Is it true...Jeeps for \$44,- through the U.S. Gov t? Call for facts!
504-649-5745 ext. S-10654

Prodám

1984 Mercedes Benz, model 300 SD. Stříbrná barva, vevnitř modrá kůže. Ve výborném stavu, cena \$14,500. Volejte:
(708) 484 5364

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermak Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

- Americké velvyslanectví v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.

Berwyn, Ill.

č. tel.: 484-4800

Byt k pronajmutí

Berwyn, 18 Harlem. 3½ místností, od 1. únor, lednička, kamna, s topením a chlazením. Místnost na prání a rezervované parkování. \$400,-. Volejte:
562 - 2307

Cicero: Vlc. 21st & Central, 2nd fl., 2 bdrms \$430.00/mo. Plus Sec deposit. Immediate occupancy, incl.kitchen appliances and heat. 2 bl. to Cermak Bus & Douglas El. 1 bl. to Jewel. No pets. Phone 9 - 4. for appt. M-F.
(708) 656 - 3250

Hledá podnájem

46-letý Čech hledá podnájem nebo bydlení jako společník starších lidí. Pomůže s prací kolem domu.
Volejte: 484-1255

Video

Nafilmuji videokamerou VHS veškeré reportáže v Československu, vašich rodinných příslušníků, nebo přátel.

Jiří Safránek - Praha

Volejte J.Kučera Jr., tel.: (708) 749-1891

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Mám největší sbírku titulních stránek novin v Evropě. Kolekce pochází z 250 současných i zaniklých států a je tištěna v 180 jazycích. Za noviny ze státu, ve kterém bydlíte zašlu poštovní známky, nebo barevné pohledy z Československa i Evropy.

Miroslav Brchel

Franka 1637

25601 Benešov, Československo

Vážení krajaní.

Volám sa Andrea Mihalčiaková a som z ČSFR. Mojou túžbou je dopisovať si s niekým z USA.

Andrea Mihalčiaková

Teplý Vrch 77 okr.Rimavská Sobota
980 23 Budikovany Czechoslovakia

Podporujte Hlasatel

Máte zaplacené předplatné?

Filmový festival

Eva Rajecká - rfe

V Londýně sa začal 34-tý Medzinárodný filmový festival, ktorý organizuje londýnsky filmový inštitút s výdatnou finančnou pomocou podnikov a korporácií. Táto finančná podpora, ktorá zaväzuje organizátorov len aby vo svojich programoch oboznámili verejnosť s menom darcov je zabehaným faktom kultúrneho života nielen v Londýne, ale aj inde v západnej Európe. Podobné dotácie umožňujú darcom žiadať o určité daňové zvýhodnenie a hoci sa finančná podpora sústreďuje predovšetkým na dobre zabehané a finančne nerizikové podujatia, jej prostredníctvom dostáva britská verejnosť možnosť podieľať sa na kultúrnych podujatiach ktoré by obyčajne nemohli byť financované vládou. Niečo podobné budú musieť skor či neskor začať skúmať, a nielen skúmať aj umelci a organizátori väčších kultúrnych podujatí v celej východnej Európe. Programy londýnskeho medzinárodného filmového festivalu oboznamujú ľudí, že dotácie poskytl Americké aerolínie, vládny úrad Hongkongu, nezávislé britské televízne siete a BBC, výrobcovia piva Tuborg Lager, banka Hongkongu, aerolínie Cathay Pacific a tak podobne. A len tak mimochodom, celý obrovský areál filmového inštitútu vznikol vo svojej dnešnej ultramodernej forme len vďaka americkému miliónárovi Paulovi Gettymu, ktorý žije vo Veľkej Británii a ktorý dostal pred niekoľkými rokmi za svoju štedrú dobročinnosť niečo ako šľachtický titul, hoci ako americký štátny občan sa nemôže nechať nazývať Sir, ani Lord...

Ale to len tak mimochodom. Londýnsky festival nemá nič spoločné s tradičnými festivalmi. Nijaké hviezdy ani hviezdíčky sa neukazujú na obdiv žurnalistickým paparazzom, organizátori neudeľujú nijaké ceny, nijaké vyznamenania. Väčšina premietaných filmov zo všetkých kontinentov totiž už nejake ceny dostala. A keď aj nie, ide o filmy, ktoré sa počítajú k najlepším novým filmom jednotlivých zúčastnených štátov a tých je zo všetkých kontinentov plno. V priebehu troch týždňov uvedú kiná v centre Londýna približne 14 až 16 festivalových filmov každý deň!!! A to už niečo znamená! Filmy z Afriky, Ázie, a Latinskej Ameriky sa týkajú predovšetkým rasových konfliktov, a predsudkov, sú často politicky a sociálne kritické a až na pár výnimiek sú dramatické. Oproti tomu európske a severoamerické filmy sú väčšinou i keď nie zásadne veselohry, alebo aspoň ľahkovážne sociálne drámy čerpujúce z moderného prostredia tzv. postindustriálnej spoločnosti. Ludia v týchto filmoch sa majú tak dobre, že ich problémy sú v porovnaní s problematikou tzv. Tretieho sveta naozaj triviálne.

Španiel Almodóvar patrí k experimentálnemu krídlu západnej kinematografie, ktorý zameriava svoj ostrý sarkazmus na sadomasochizmus ľudských vzťahov presýtenej spoločnosti a hoci sa stal akousi kultovou osobnosťou západnej kinematografie, nie je ani zďaleka jediný.

Spomedzi východoeurópskych filmov, ktoré sa premietajú na festivale, je azda najstarší Kachyňov film Ucho z roku 1969. Ináč sú tu však zastúpené nové filmy. Margarit a Margarita z Bulharska od režiséra Nikolaja Voleva, Strel'nica, maďarského režiséra Arpada Šopšiča, Denník pre mojho otca a matku od sľubnej maďarskej režisérky Marty Mésárošovej, poľský film od Jaceka Skalského Chce sa mi kričať, d'a'šší poľský film Konzul, od režiséra Miroslava Borka a filmy z Československa: Cas sluhov, od Ireny Pavláskovej, Vráť sa do hrobu od Milana Steindlera a Martha a ja, od Jiřího Weissa v západonemeckej koprodukcii, sú všetko filmy, ktoré vznikli v posledných dvoch rokoch. Najpozoruhodnejšia je ich tématická rozmanitosť, ktorá potvzuje, že v "novobjavených" štátoch Európy vychádza znova a presvedčivo na povrch všetko to, čo sa v posledných desaťročiach potláčalo a nedalo spracovať a keď áno, tak len do zásob cenzorom zakázaných filmov. Zaplať pánboh, že toto obdobie sa skončilo! Hoci mnohé z týchto filmov čerpajú z nedávnej komunistickej minulosti, nikde to nie je také systematické, ba až posadlé zaneprázdnením ako v sovietskej kinematografii. Tri sovietske filmy zastúpené na festivale v Londýne to ilustrujú najlepšie. Jeden z nich je film Alexandra Rogožkina "Strážnik", je šokujúcou analýzou brutálnosti, ktorej sú vystavení väzni, ktorých vezú vo vlaku do sibírskych pracovných táborov. A druhý - hrozy života v Stalinovom Rusku sú zasa témou filmu Vitalija Kanevského: Nehni sa, umri a vstaň z mŕtvych. Tento film vyhral jednu z cien na tohoročnom festivale v Cannes.

Hoci sú na londýnskom festivale početné filmy z Francúzska, z Talianska a zo Spojených štátov, ku ktorým patrí veľká osobitná kategória filmov nezávislých amerických režisérov, filmy z východnej Európy budú priťahovať dlhé roky svojou schopnosťou sublimovať vo všetkých možných dramatických formách všetky nazhromaždené hrozy a tragédie komunistickej éry a čoskoro aj absurdnosti a následky "novej éry" na život ľudí. Britský filmový inštitút ilustruje tento vývoj individuálnym profilovaním roznych aspektov súčasného stavu východoeurópskej kinematografie. Začiatkom budúceho mesiaca organizuje napríklad cyklus filmových seminárov na tému dedičstva tzv. oficiálnej a neoficiálnej kultúry.

Zdravíme národ československý

a čtenáře Hlasatele

v Československu

Mám rád hvězdy. Mám rád hvězdy na noční obloze i hvězdy uměleckého světa. Abych se tak říkajíc obsahově vymežil, musím konstatovat, že nemám důvěru ke hvězdám, jejichž barva se blíží, nebo dokonce je červená. Avšak zanechme pro dnešek tohoto choulostivého námětu a věnujme se na okamžik hvězdám a hvězdičkám stříbrného plátna. Zábavné hudby, divadelních prken a dalších uměleckých směrů. Nedávno jsem potkal dvě. Dvě hvězdy naráz. Zbývá jenom podotknout, že hvězdy, o nichž bude řeč, už dávno překročily rámec obyčejného hvězdného nebe. A jsou tudíž všeobecně nazývány superhvězdami. Ale dosti zbytečných slov. Netrpělivý posluchač prahne po jménech. Není liž pravda? Zde tedy jsou ona dvě jména, která vzbudí přinejmenším zvýšenou pozornost. Frank Sinatra a Michal Jackson. Pro úplnost nutno prozradit místo děje. Spojené státy. Ostrov Manhattan uprostřed města New Yorku. Restaurace v hotelu Hilton, Waldorf Astoria. Mimo jiné rovněž hvězda mezi světovými hotely. Neseděly u jednoho stolu. Buď se neznají, nebo se nemají rády. Vnucuje se mi stupidní myšlenka. Nebo si prostě nemají co říct. A třeba si to všechno už dávno řekli. Nabízí se další řešení. Možná nepříjemnější. Hvězdy potřebují prostor. Proč by se měly tísňit a mačkat u jednoho stolu? Jedna by mohla zastínit druhou. Pro jednoduchost budeme našim hvězdám říkat Míša a Franta. Míša je supernova v nejlepší věku. Kdežto Franta je - ať mi to hvězdný bůh ráčí odpustit, dohasínající, leč stále aktivní super-megahvězdou. Jak už je zvykem v tomto složitěm světě roztodivných nebezpečností a překvapení, každý tzv. VIP, v jazyce anglickém very important Person. Tedy každý velice důležitý člověk má své body guards. Tělesné strážce. Starší hvězda Franta si zaplatil hned tři. Míša se spokojil tentokrát s jedním andělem strážným, sedícím u vedlejšího stolu. Ze by otázka financí? Ne. Patrně rozdílná kapacita strachu u jednotlivých hvězd. Nadpozemskost strážců zdůrazňuje jakési dorozumivací vedení, které vychází každému z nich z ucha, pokračuje pod límec saka a ústí zřejmě v některé z vnitřních kapes andělských oblečků, kde je jisto jistě aparát, jenž v případě nebeského zmatku upozorní další armádu andělů a Míša nebo Franta se tak zakrátko dostanou z náhlé tísňe. To je moje představa. Nicméně v době našeho setkání s hvězdami, k žádné dramatické aktivizace strážů nedojde. Přestože se nacházíme uprostřed kapitalistického velkoměsta, které se neobejde bez zločinů, náš večer proběhne celkem klidně. Pánové si dají toliko večeři. Jistě není bez zajímavosti skutečnost, že stará

hvězda Franta má nahoře v hotelu svoje apartement - v takzvaných "towers" - věžích, kdesi u nebe v šedesátém poschodí. Přístupová cesta je zajištěna soukromým výtahem pana Sinatry. Za všechny tyto radosti musí František vypsát šek na 3000 dolarů denně. Račte si spočítat na kolik přijde postel s nebesy za celý rok. Neobvyklé na celé věci je to, že Franta tráví v hotelu Waldorf Astoria nanejvýš tak šest, sedm dnů v roce. Prodlévá zde tedy příležitostně, asi jako středoevropan užívá svou chatu. Já vím, to není správný příjem - chata stojí méně, budiž, ale Frantovi nutno připsat k dobru, že za své vysoké honoráře nechal v San Franciscu postavit nemocnici pro děti v hodnotě mnoha milionů dolarů. Mnozí namítnou: To si samozřejmě odečte z daní... Samozřejmě, ale ta nemocnice stojí. A je v provozu. Pro děti. Leč, zpět ke stolům s nevšedními zákazníky: Franta z rodu Sinatru se už věnuje hlavnímu chodu: Biftek, pečený brambor, zelenina coby příloha. U vedlejšího stolu je Míšovi Jacksonovi právě servírována mořská strava - ryba mečoun, opět zelenina a bramborové hranolky. Hvězdy se věnují jídlu. Andělé strážní pozorují hvězdy. Stát se může cokoliv. Mimochodem, v těchto prostorách kdysi sedával neblaze proslulý Al Capone - jedna z nejvýraznějších postav organizovaného zločinu. Také on brával své andělky, své strážce na všechny výlety z hlavního stanu v Chicagu. Ale to už je jiná historie. Večeře pomalu končí legendární Franta Sinatra snědl vše do posledního drobceku. Míša je méně zdatný jedlík. Nechává si zabalit zbytky bramborových hranolků s sebou na pokoj. Přestože je v Americe dobrým zvykem nevyhazovat zbytky jídla, jsem mírně řečeno překvapen. Objektivně vzato na tom nic závadného není. Pouze mne šokuje představa superprachatého Michala, dojídacího zbytky večeře na hotelovém pokoji, žvýkáje bramborové hranolky. V té chvíli už dávno gumové a z gastronomického hlediska nestravitelné. Možná je to jeden z jeho hvězdných vrtochů. Budiž. Omlouvám se, člověk někdy přemýšlí o věcech zcela zbytečných a nedůležitých. Berte proto tuto momentku ze života hvězd jenom jako zmínku. Zmínku třeba, třeba o šetrnosti obyvatel této části světa.

Je po půlnoci, vrhám se do vřavy nočního New Yorku, Sinatra a Jackson už jistě odpočívají ve svých příbytcích, ano až támhle někde nahoře. Obloha je dnes večer jaksi zřetelnější a jasnější. Vlád'a Vančura by asi v této chvíli poznamenal tento způsob hvězdného seskupení se zdá být poněkud stabilnější.

- rfe -

Royal Scotsman

Na redakční stůl jsem dostal krátkou noticku, že v paláci na kolejích, ve skotském vlaku věru královského jména: "The Royal Scotsman" jsou ještě volná místa. Zalistroval jsem v odborné literatuře a zjistil následovně: Ve Skotsku jezdí vlaková souprava, která je nejen jednou z nejluxusnějších, ale i co do tradice je to vlak, který se za sebe věru stydět nemusí. Jmenuje se "The Royal Scotsman" - tedy "Královský Skot". To samozřejmě nemá naprosto nic společného v naší řeči s tím ne právě nejlepším významem o šetření. Ba právě naopak. Ten, kdo si dovolí vyrazit s touto soupravou na třídní či šestidenní výlet, ten musí sáhnout hluboko do kapsy. Poprvé vyjel The Royal Scotsman v květnu roku 1885. Od té doby pak neschází jeho jméno v žádném každoročním jízdním řádu, i když v posledních letech již nejezdí tak pravidelně jako souprava dopravní, ale čistě výletová a taky už ne po celý rok, ale jen od konce března do poloviny listopadu. Není to věru tím, že se svými 105-ti lety patří tento věhlasný královský Skot mezi rozřesené starce, ale proto, že v zimních měsících je zájem bohatých cestovatelů projet Skotskem ne právě ten největší.

Vlaková souprava The Royal Scotsman je sestavena z přepychových vagonů ještě z doby královny Viktorie a jejího syna Eduarda VII. Vpředu je to pak Diesellová lokomotiva typu 37 a jen na úseku mezi Fort Williamem a Mallaigem ji vystřídá parní lokomotiva 4-6-0 továrny London Midland and Scottish. Vyhlídkový vagon pochází z roku 1892 a po několika desetiletí jezdil v Nové Kaledonii. Když jsem se to dozvěděl, tak jsem nelenil a zalistroval jsem v atlasu, abych se znovu přesvědčil, že toto dnes francouzské ostrovní území je opravdu v Korálovém moři na východ od Austrálie, nebo chcete-li na severu od Nového Zélandu. Takže ten vyhlídkový vůz Královského Skota toho má už hodně za sebou, víc než mnohý sbězník.

Vraťme se ale k dalším vozům této skotské železniční soupravy. Salonní vůz byl vyroben v roce 1912 pro severní anglickou společnost Great Northern Railway. Jídelní vůz byl zase dán do provozu v roce 1891 a původně hostil cestující londýnské severozápadní společnosti London and North Western Railway na trati mezi anglickým hlavním městem a Manchesterem. Je to prý současně nejstarší jídelní vůz, který je ještě v provozu, což ovšem neznamená, že by jeho servis nepatřil pravdu ke světové špičce. Zbývá se ještě zmínit o spacích vagoncích, které sice nejsou tak historické jako ty, o kterých jse již hovořili, i když co do luxusního vybavení plného nostalgie jsou stejně na vysoké úrovni. Skutečnost, že v celém vlaku je místo jen pro 28 cestujících, mluví sama za sebe. Cestovat se dá jednotlivě, anebo si můžete zamluvit hned celý vlak. O cenách se veřejně nemluví, ale zájemci se mohou obrátit na společnost: Abercombie and Kent Ltd. Sloane Square House, Holbein Place London S.W.1. Ani jsem tam raději netelefonoval. Třídenní výlety jsou na trati Edinburgh, Glasgow, Perth Oban, Fort Williams a Mallaig, a šestidenní, navíc ještě na sever z Edinburghu do St. Andrews přes Aberdeen a Inverness

až do Kyle of Lochalsh a zase zpět. Pokud jde o oblečení, tak dámy potřebují večerní toaletu a páni sako s kravatou, smoking anebo kilt, pravou skotskou sukni.

Zbývá ještě dodat, co takovýto zájezd stojí. Podle posledního, zbrusu nového ceníku 200 britských liber za osobu. Přepočítejte si to sami. Nevím jak vy, ale já pojedou vlakem raději někam jinam. Jednou takovou možností je Pyrenejský poloostrov. Tam na severu Španělska jezdí tak zvaný "Transcatabrico". Nemá v sobě nic nostalgického, ani luxusního, ale zato projíždí překrásnou krajinou. Motem tohoto výletu je: pohodlí, technika, příroda, historické památky a tamní kuchyně - a to jak jídlo, tak pití. Souprava jezdí většinou v noci a ve dne je čas na výlety. Paušální cesta trvá sedm dní a na kolejích vlak ujede 1.400 km, z toho 937 po uzkokolejném rozchodu, což je pro tuto část Evropy naprostá senzace. Hlavní trasa pak vede po pobřeží Biskajského zálivu.

"Trancatabrico" je v provozu jen v letních měsících a na podzim, a to od června do října, kdy je v této oblasti nejpříznivější počasí a navíc ještě i vinobraní - což už něco znamená v kraji nejlepšího vína Španělska. Tradicí se tento vlak pochlubit nemůže. Byl zaveden až v roce 1983. Souprava je sestavena ze čtyř spacích vagonů, každý s kapacitou po osmi dvoulůžkových odděleních a po jednom voze jídelním, saloním a barovém. Tedy opravdová pohoda. Ceníkem v tomto případě posloužit nemohu, ale ten kdo má na něco podobného potřebné drobné, musí si místo zamluvit několik týdnů předem. Letos to tedy už asi nestačíme. Dříve než začne příští prázdninová sezona, povím vám ještě i o jiných zajímavých vlacích světa - takže budete mít na vybranou.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

Svoboda cestování

Petr Brod - rfe

Dvě bolavá místa byla mezi hlavními náměty jednání české vlády - cestovní ruch a stav životního prostředí. Proto se také na tiskovou konferenci dostavili ministryně obchodu a turistického ruchu Vlasta Štěpová a ministr pro životní prostředí Bedřich Moldán. Ministryně Štěpová předložila vládě návrh zaměření dalšího rozvoje turistického ruchu v České republice, který především předpokládá rozsáhlou deetatizaci a privatizaci hotelů, pohostinství a jiných podniků v oblasti turistiky. Nynější stav ilustrovala Vlasta Štěpová pomocí řady číselných údajů, které v podstatě dokládají to, co každý západní návštěvník Československa cítí na vlastní kůži, totiž nedostatek ubytovacích možností, nevalnou úroveň služeb a nedostatky v gastronomii. Jen do srpna navštívilo Českou republiku 8 miliónů západních turistů, což je oproti stejnému období loňského roku vzrůst o 50% a na tento příliv turistů je česká republika podle slov ministryně Štěpové po všech stránkách naprosto nepřipravena. Praha měla například vloni méně hotelových lůžek než v roce 1937. Vlasta Štěpová v této souvislosti poukázala na potenciál, který vězí v kvantitativně nízkém využití podnikových ubytoven a podobných zařízení. Význam turistického ruchu neleží jen v tom, že je zdrojem potřebných deviz, ale také v tom, že jeho rozvoj dává vzniknout velkému počtu nových pracovních příležitostí, což bude zvláště důležité při restrukturalizaci československého hospodářství. Zatímco ohledně potřeb pasivního cestovního ruchu má česká vláda celkem konkrétní představy, nemohla ministryně Štěpová říci nic konkrétního o vývoji aktivního cestovního ruchu, tedy výjezdů československých turistů do zahraničí. Uvedla pouze, že za poslední rok jich do ciziny vyjelo o téměř 140 procent více než loni. Svobodu cestování označila za základní lidské právo, ale dodala, že to bude jen teoretické právo, pokud českoslovenští občané nebudou řádně vybaveni tak, aby nemuseli v cizině pospávat po parkovištích a žít se z přivezených konzerv. To ovšem nezávisí na dobré vůli ministrů či vlády, ale na celkové výkonnosti československé ekonomiky a její schopnosti produkovat devízy.

Hlavním bodem vystoupení ministra pro životní prostředí Bedřicha Moldána byla informace o tom, že česká vláda schválila projekt ozdravení jedné z nejdevastovanějších oblastí celého Československa, totiž Ostravsko-Karvinské oblasti. Podobné projekty už česká vláda schválila pro oblasti severních a západních Čech a další takový projekt se připravuje pro Prahu. Při sérii opatření na ozdravení Ostravsko-Karvinské oblasti vláda očekává a vítá aktivní roli regionálních iniciativ a počítá také s pomocí zahraničního kapitálu, mimo jiné prostřednictvím zvláštního programu hospodářské a ekologické pomoci Evropského společenství. Český ministr financí Špaček vládu ujistil, že příští rok podstatně vzrostou výdaje na ekologická opatření, ale podle ministra Moldána se objevuje řada problémů při hledání adekvátních způsobů financování ekologických projektů. Na západě obvyklý systém daňových úlev například v Československu naráží na skutečnost, že nový daňový systém tu teprve postupně vzniká.

Než zamíříme reflektor 12 Denní Hlasatel

3. ledna 1991

Jaroslav Moudrý

Po dlouhé době se opět objevuje jméno vice-presidenta Spojených států Dan Quayleho. Mnoho lidí si nevšimlo jeho nepřítomnosti na politickém nebi "vládnoucí kliky", což je ovšem jeho největší plus. Touto ostudou americké politiky nastal ústup republikánské strany, která začla pod taktovkou pana Bushe sklízet jednu porážku za druhou.

Quayle byl poslán do světa, "jdi mladý muži, vydej se na Západ". A tak tento opravdu věkem politický kojenec se vydal do světa. Zde se ovšem ukázalo, že má v sobě zárodky talentu, který většinou stačí k dosažení těch největších politických kariér. Jak známo, většina vedoucích politiků Ameriky žije v celku v malém kruhu, jehož obvod je určen velkou dálnicí zvanou "Beltway". Ta se vyznačuje tím, že je na ní mnoho opravdu nejhorších řidičů, jaké jsem na svých potulkách po Americe viděl a že označení směru domicilů je, pramizerné, což je ovšem charakteristikou tamních velkých politiků, snad je tomu tak z úcty před nimi. My Češi na to nemáme patent. Středem "Beltway" je ovšem Washington DC sám, v celé své kráse. Na jeho vnější straně se ovšem rozprostírají široké a nudné plochy nevinné Virginie a ještě nudnějšího, ale méně nevinného Marylandu. Na svých cestách, které byly v předvolební sezóně, náš politický úředník poznal ihned, že Amerika žijící mimo "Beltway", přesně řečeno Amerika republikánská, žije, cítí a myslí trochu jinak než elita v DC. Podal do svého politického domu do DC zprávu, ale ta byla přijata velmi chladně, až ledově, neboť poradci Bushovy mu našeptávali něco jiného, než byla pravda. Quaylovi se tak nepodařilo vypáčit lidi, kteří mu nikdy nepřáli, neboť byl vždy považován za měkké bříško usedlíků v Washingtoně. Jeho politické postavení ve straně se jen zhoršilo, což by nebylo žádným neštěstím, ale začly přicházeti jiné věci, které šly proti srsti oficiální politice Bílého domu. Pojednou lidé se začli stavět proti politice zákazu potratu, jehož byl Bush Championem, dva synové našeho prezidenta jsou namočení v největším skandálu v historii Spojených států S&L (bankrot spořitelny a záložen), tím nechci říci, že udělali něco špatného, neboť v Americe stále platí, že každý je nevinný, pokud není dokázán opak. Fiasko Bushovy výzvy, aby lidé četli jeho rty, totiž že nebude žádné zvýšení daní, vešlo již do historie a do repertoaru komiků všeho druhu.

A pak, mimo jiné podrobnosti, přišla krize na Středním východě. Tento komentátor se již nejednou zmínil, že tato krize je, či původně měla být, jen zakrývacím manévrem všech těch neúspěchů Bushovy administrace, což se ovšem ukázalo být pravdivé v nedávných volbách, kdy republikánská strana ztratila daleko více, než má ztratit strana ve volbách, kde se slabí politikové nemohou schovat za vedoucí postavu kandidáta do Bílého domu. Quayle svým vrozeným instinktem rozpoznal ihned, že Bush nikdy již nemůže být nominován na úřad prezidenta za republikánskou stranu a tak začal střídat čemu se říká "IOU", I owe you (ja ti dlužím), což je ta pravá podstata peněz, ne to co tisknou naše federální banky a na kteréžto bezcenné "nic" vybírají krvavé, zločinné a lichvářské úroky. "Vydavatelé" těchto politických peněz byli drobní kandidáti republikánské strany v jejichž prospěch mluvil Quayle na předvolebních politických schůzích.

Proč to IOU? Quayle má zřejmě v úmyslu kandidovat v roce 1992 na nominaci presidentského úřadu za republikánskou stranu! Kdo je ovšem jedním z jeho mnoha konkurentů? Nikdo jiný než Pat Buchanan, kterému ovšem trvalo dost dlouho, aby si uvědomil, co se děje, i když je považován za předního konzervativního republikána, a postavil se v čelo opozice v republikánské straně.

A nyní jsme svědky horkého boje, který se rozpoutává mezi Quaylem, který pojednou začíná zastávat politiku svého šéfa v Bílém domě a těžce konzervativním a klerikálním Buchananem, z čehož to druhé, politický klerikalismus je politický dinosaur. Dnes vrháme z pera šéfredaktora "Spotlightu" "reflektor" na zřejmě začínající neúprosný boj těchto dvou ambiciózních lidí a přejeme svým čtenářům, kteří se ovšem zajímají o politiku, příjemnou zábavu.

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

křišťálové sklo, keramiku, granáty, šátky na hlavu, kapesníky, panenky v krojích a různé jiné zboží z Evropy. Z Československa máme skleněné vánoční ozdoby na stromky, čokoládové ozdoby na stromky, čokoládové kolečky, bonboniery, salony a vánoční oplatky.

NOVÉ ZBOŽÍ

Bellémy, miniaturní kolotoče z hracím strojkem, skleněné koule s miniaturními figurkami ve sněhové vánici. "Sweat shirts" a "T-shirts" s československým odznakem.

BUDETE PÉCT CUKROVÍ?

Máme různé formičky, mlýnky na mák, struhadla na ořechy a kuchyňské koření. Na "kubu" hříbky a krupky.

ČESKE KNIHY

Pro dospělé a děti k výběru. České a slovenské koledy na rekordech a kazetách a jiné různé písni. Nástěnné kalendáře z Československa na rok 1991. Každý měsíc má jiný obrázek a máme tři druhy, dva s obrázky měst a třetí s interiéry zámků. Blahopřejné listky: české, slovenské, anglické, polské, německé, italské a jiné.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!
F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.
(708) 484-3459

Zástupce Tuzexu

Obchodní hodiny:

Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer
v neděli zavřeno

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupnové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!

Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$ 515.-

MNICHOV \$ 587.-

ZURICH \$ 629.-

PARÍŽ \$ 630.-

VÍDEŇ special \$ 515.- non-stop.

VARŠAVA special \$ 699.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.

Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333